PAG. A III-A:
- REPUNEREA ÎN FUNCTIUNE A CAPACITĂȚILOR DE PRODUCȚIE
- **Ce-aș face dacă aș fi secretar U.T.C.**
  — A cincea scrisoare: Încă un pas înainte

PAG. A IV-A:
- *INSCRIPȚII PE CARTEA DE VIZITĂ A MATURIZĂRII*

CU PLANUL SEMESTRIAL ÎNDEPLINIT

● INDUSTRIA JUDEȚULUI DOLJ și-a îndeplinit cu două zile mai devreme sarcinile de plan pe prima jumătate a anului, atît la producția globală, cît și la producția marfă vîndută și încasată. S-au produs în plus 2 926 tone îngrășăminte cu azot, 5 locomotive Diesel electrice, mobilă în valoare de 1 655 000 lei, materiale de construcții cu care se pot ridica 125 locuințe, 328 tone ulei comestibil, 43 tone unt, precum și alte produse.

● CU TOATE GREUTĂȚILE PROVOCATE de recentele calamități naturale, oamenii muncii din întreprinderile industriale ale județului Hunedoara au îndeplinit cu două zile înainte de termen sarcinile planului de producție pe prima jumătate a anului, creîndu-și posibilități pentru a realiza peste prevederi o producție industrială în valoare de aproximativ 86 000 0000 lei.

Succese însemnate au înregistrat colectivul Combinatului siderurgic Hunedoara, care a furnizat peste prevederi mai mult de 8 000 tone cocs metalurgic, aproape 10 000 tone de oțel, mai bine de 3 500 tone laminate finite pline și alte produse siderurgice, precum și minerii din Valea Jiului care au extras în plus 15 000 tone de cărbune.

● ÎNTREPRINDERILE INDUSTRIALE DIN JUDEȚUL GALAȚI și-au realizat planul producției globale pe primul semestru cu trei zile înainte de termen. Potrivit aprecierilor, la sfîrșitul acestei perioade, ele vor obține peste prevederi 9 000 tone fontă, 12 000 tone oțel, 9 720 tone tablă mijlocie și groasă, 380 tone tablă subțire, 370 tone tablă zincată, 510 tone sîrmă trasă, 330 m.c. prefabricate, 87 tone fire bumbac, 33 mii m.p. țesături bumbac, 77 apartamente și altele.

● RAFINĂRIILE DE PETROL din țară au anunțat luni îndeplinirea sarcinilor de plan pe primele 6 luni ale anului la toți indicatorii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6567 | 6 PAGINI — 30 BANI | MARȚI 30 IUNIE 1970

VIZITA ȘAHINȘAHULUI IRANULUI, MOHAMMAD REZA PAHLAVI ARYAMEHR

Maiestățile lor Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, șahinșahul Iranului, și împărăteasa Farah, aflați pe litoral, și-au petrecut dimineața de luni în largul Mării Negre la bordul vasului-școală Mircea.

La sosirea în portul Mangalia, solii poporului iranian, împreună cu vicepreședintele Consiliului de Stat, Emil Bodnaraș, și celelalte persoane oficiale iraniene și române au fost salutați de viceamiralul Grigore Marteș, comandantul Marinei Militare.

În larg, silueta svelță bine cunoscută a vasului se leagănă ușor. Ofițerii și marinarii elevi sînt aliniați pe puntea navei. Înalții oaspeți urcă pe vas. Sînt intonate imnurile de stat ale Iranului și Republicii Socialiste România. Pe catarg se înalță alături de pavilionul românesc drapelul Iranului. Comandantul școlii de ofițeri de marină, căpitanul de rangul întîi Ilie Ștefan, și comandantul navei, căpitanul de rangul întîi Alexandru Hirjan, prezintă raportul: „Nava este gata de drum". Sînt momente de un anumit ceremonial care fac parte din atmosfera specifică a vieții marinărești. Suveranul Iranului și împărăteasa Farah ascultă cu atenție prezentarea istoricului navei, a activității școlii de ofițeri. Vasul Mircea, aflat în serviciu din 1939, datorită

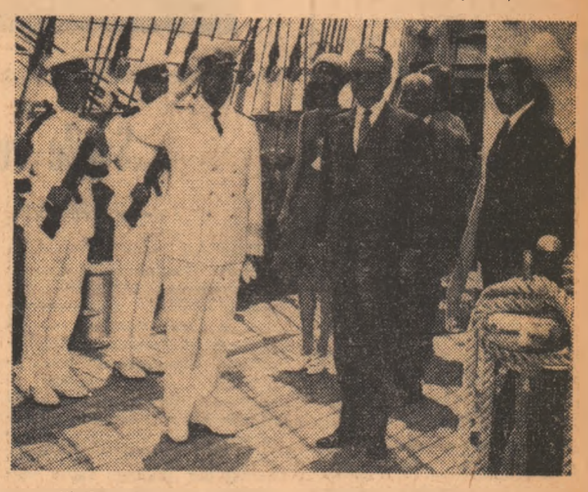

amenajărilor efectuate în 1965 a devenit una din cele mai moderne nave-școală cu vele din lume, asigurînd în cele mai bune condiții instruirea pentru navigația pe mare a elevilor școlii de ofițeri pentru marina militară și comerțială. Se pornește în larg. După ce vasul parcurge cîteva mile cu ajutorul motorului, asistăm la o demonstrație de iscusință marinărească. La comenzile scurte, elevii urcă agili pînă în vîrful celor trei catarge și întind pînzele — vela mare, gabierul și contragabierul, zburătorii și vela cea mai de sus — rîndunica.

După-amiază, șahinșahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, și împărăteasa Farah, împreună cu vicepreședintele Consiliului de Stat, Emil Bodnaraș, și celelalte persoane oficiale s-au înapoiat cu un avion special în Capitală.

DINEU OFICIAL

În onoarea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu și a soției sale, Elena Ceaușescu, Șahinșahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, și împărăteasa Farah au oferit luni un dineu oficial.

Au participat, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Janos Fazekas, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Leonte Răutu, Vasile Vîlcu, Iosif Banc, Ion Ioniță, cu soțiile, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, alte persoane oficiale române.

De asemenea, au luat parte ministrul afacerilor externe al Iranului, Ardeshir Zahedi, și celelalte personalități care însoțesc pe Maiestățile Lor Imperiale în vizita în România.

Au fost intonate imnurile de stat ale celor două țări.

În timpul dineului, mulțumind pentru amabila invitație de a vizita România, șahinșahul Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr a toastat în sănătatea președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și a soției sale, Elena Ceaușescu, pentru fericirea și prosperitatea poporului român, pentru prietenia tot mai înfloritoare dintre popoarele Iranului și României.

Exprimînd satisfacția pentru relațiile bune care există între România și Iran și pentru perspectivele lor de dezvoltare în viitor, evidențiate în cursul acestei vizite și a convorbirilor care au avut loc, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a toastat în sănătatea șahinșahului Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr și a împărătesei Farah, pentru dezvoltarea în continuare a relațiilor de prietenie dintre popoarele și țările noastre.

Dineul s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate.

(Agerpres)

ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI

ÎNALTĂ PREȚUIRE PERSONALULUI DIDACTIC

Cu prilejul „Zilei învățătorului", la Consiliul de Stat a avut loc, luni la amiază, solemnitatea decernării unor titluri și ordine ale Republicii Socialiste România.

Înaltele distincții au fost înmînate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat.

La solemnitate au luat parte tovarășii Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Janos Fazekas, Manea Mănescu, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Miron Constantinescu, precum și Miron Nicolescu, președintele Academiei Republicii Socialiste România, Mircea Malița, ministrul învățămîntului.

În semn de prețuire a personalului didactic pentru activitatea meritorie în domeniul instruirii și educării elevilor și studenților și a contribuției aduse la dezvoltarea învățămîntului și culturii din patria noastră, au fost distinși cu titlul de „Om de știință emerit al Republicii Socialiste România", tovarășii: Ștefan Bălan, Alexandru Climescu, Alexandru Codarcea,

(Continuare în pag. a V-a)

Cuvîntul tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Stimați tovarăși,

Doresc, în primul rînd, să vă adresez dumneavoastră, tuturor acelora care au primit astăzi distincții și ordine ale Republicii Socialiste România, cele mai calde felicitări din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat și a guvernului patriei noastre. **(Vii aplauze).** De asemenea, doresc ca, în numele conducerii de partid și de stat, să adresez felicitări, cu prilejul Zilei Învățătorului, tuturor cadrelor didactice din țara noastră. **(Aplauze puternice).**

A devenit o tradiție să sărbătorim această zi în fiecare an și să facem, cu acest prilej, bilanțul activității desfășurate, să scrutăm viitorul spre a vedea ce avem de făcut pentru a asigura educarea tinerei generații în spiritul dragostei față de patrie, față de partid, față de cauza socialismului și comunismului. Putem, într-adevăr, să fim mulțumiți de felul în care cadrele didactice muncesc pentru educarea tineretului patriei. Avem rezultate bune în toate sectoarele învățămîntului; de altfel sîntem la încheierea anului școlar și se cunosc în linii generale rezultatele, care — așa cum v-am spus — sînt bune. Fără îndoială, aceste rezultate sînt o expresie grăitoare a muncii pe care o depun cadrele didactice; ele sînt, totodată, expresia atitudinii serioase, a exigenței tineretului nostru față de el însuși, a strădaniilor sale de a învăța, de a folosi condițiile create de statul nostru pentru a-și însuși cît mai temeinic comorile științei și culturii înaintate. Am putut să constatăm această atitudine înaintată și în împrejurările grele din luna mai cînd, datorită inundațiilor catastrofale, în multe județe a trebuit să facem față unor serioase greutăți. În aceste condiții, cadrele didactice, tineretul au fost alături de toți oamenii muncii, înțelegînd că mai presus de orice era, în acele momente, datoria față de patrie, datoria de a acționa ferm, unit, sub conducerea partidului, pentru învingerea greutăților. Unanimitatea cu care tineretul, cadrele didactice — la fel ca întregul nostru popor — au răspuns chemării partidului și au acționat în aceste împrejurări constituie o dovadă grăitoare a rezultatelor activității educative a școlii noastre. Iată de ce, cu atît mai mult, țin să adresez în această zi mulțumiri tuturor acelor care și-au îndeplinit și își îndeplinesc datoria față de țară, față de popor, față de tineretul patriei noastre. **(Aplauze puternice).**

Cunoașteți perspectivele dezvoltării României socialiste în următorii ani. Înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea privind făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră va cere în con-

(Continuare în pag. a V-a)

OMAGIU

Memoria noastră afectivă păstrează pentru toată viața imaginea școlii, reprezentată, de fapt, prin chipul dascălilor care ne-au însoțit copilăria și tinerețea. Învățătorul ne-a dezvăluit taina inefabilă a literelor, am intrat în zona cunoașterii călăuziți de profesori și, nu în puține cazuri, ne-am atașat de o știință sau alta, seduși de farmecul personal și erudiția unuia dintre ei. Pînă pe cele mai înalte trepte ale învățăturii, dascălul ne-a influențat pe planul profesiei, dar și uman, determinîndu-ne, în cel mai înalt înțeles al cuvîntului, personalitatea.

Cinstim astăzi, de „ziua învățătorului", aproape 200 000 de slujitori ai catedrei, cel mai numeros detașament al intelectualității României socialiste. Îi onorăm pe cei care au slujit catedra o viață de om, rezistînd fără să abdice vicisitudinilor unor orînduiri potrivnice luminării poporului. Îi onorăm și pe cei care au urcat anul acesta prima oară pe podiumul ei, pentru alegerea făcută și pentru că nutrim încrederea că vor adăuga noi virtuți unei profesii de cea mai nobilă esență. Îi sărbătorim pe toți membrii corpului nostru profesoral, de la învățătorul din cătunul de munte și pînă la magistrul, ilustrul academician care nu și-a părăsit catedra, întrucît nu-și poate concepe altfel viața decît înconjurat de învățăcei.

Ne-am obișnuit să simțim prezența învățătorimii noastre în toate marile bătălii conduse de partid pentru ridicarea României pe culmile civilizației socialiste. Consecvenți cu ei înșiși dascălii au fost în cele dintîi rînduri și în bătălia cu urgia apelor din primăvara aceasta. Ne-au oferit pilde de eroism, gesturi de o neasemuită frumusețe în salvarea oamenilor, a valorilor materiale, s-au angajat total în uriașul efort al reconstrucției. Și n-au uitat nici un moment, chiar în clipe cînd propria lor existență era amenințată, că slujesc școala. Am consemnat la vremea respectivă asemenea fapte, dar nu ne putem reține să revenim deoarece azi, ele își întregesc semnificațiile. Profesoara Paraschiva Bujaker, din Sighișoara, din toată casa-i invadată de ape n-a salvat decît tezele la istorie ale elevilor clasei a XII-a. Învățătorul Grigore Fedat, dintr-un sat din Deltă, și-a continuat cursurile între 20 aprilie și 25 mai, cît satul a fost inundat, aducîndu-și singur, cu barca, copiii la școala scăpată ca prin minune. Cel care a condus acțiunea de luptă împotriva apelor în comuna Cetalchioi a fost directorul școlii generale, învățătorul Valentin Grigorovici, și cel care n-a părăsit zile și nopți la rînd Școala generală nr. 6 din Mediaș pînă n-a pus la adăpost zestrea sa didactică și arhiva, a fost profesorul Eduard Schmidt.

Da, școala noastră are slujitori devotați cu trup și suflet. Aceasta ne dă credința că destinele școlii, așa cum au fost trasate de partid, se află în mîini bune. Lor le sînt încredințați cei 4 milioane de tineri — adică toți cei de vîrstă școlară — care primesc învățătură, își formează deprinderi de muncă, își șlefuiesc caracterul în anii școlarității încît

„Scînteia tineretului"

(Continuare în pag. a V-a)

PRIMIREA DE CĂTRE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A UNOR REPREZENTANȚI AI PRESEI DIN S.U.A.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit la 29 iunie pe Paul Miller, președintele agenției americane de presă Associated Press și al trustului de presă „Gannett", Wes Gallagher, director general al Associated Press, și Hans Neeuerbourg, corespondent permanent al Agenției A. P. pe lîngă organismele O.N.U. de la Geneva, cu care a avut o convorbire.

La întrevedere a luat parte tovarășul Dumitru Popescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

CE, CÎT ȘI UNDE

LUCREAZĂ TINERII

DIN COMUNA DV.?

Fetele așteaptă măritișul, iar băieților nu le plac fetele leneșe

În fața celor doi ingineri ai cooperativei agricole, la un moment dat am avut impresia că mă aflu, totuși, **singur.** Eram în satul Traian din județul Brăila și, adresîndu-le întrebarea din titlul anchetei, interlocutorii, inginerul șef Oprișan Dumitrașcu și ing. Gheorghe Călin erau foarte mirați. M-am uitat din nou în notițele luate la județ: **numai uteciști în evidența organizației pe cooperativă, sînt 50.**

La C.A.P. Sărățeni, jud. Ialomița, mecanizatorii execută lucrări în vederea însămînțărilor în cultură dublă.

„Poate îi găsiți în altă parte, au încercat să ne explice dumnealor. În cooperativă sînt cîțiva, îi numeri pe degete. Lucrăm mai mult cu femeile. E firesc ca orașul, șantierele, alte meserii să-i atragă". Să fi plecat toți așa de repede, dintr-o dată, din sat? A te califica într-o meserie sau a fi în curs de calificare, a urma o școală, a fi elev sau student înseamnă a te încadra în mutația firească a structurii forței de muncă. Datele ce le luasem însă se refereau la anul 1970.

Ancheta pe care am întreprins-o avea să le lămurească. Cei 50 cotizanți ai organizației U.T.C. erau totuși în sat. Nu lucrau în altă parte, nu erau plecați în vreun oraș, șantier ori la vreun I.M.A., sau I.A.S. din împrejurimi. Cîțiva, într-adevăr, nu mai mulți de 12 lucrau în cooperativa agricolă. Dar restul?

Cooperativa agricolă din Traian se numără printre unitățile județului care oferă membrilor ei cîștiguri dintre cele mai bune. Valoarea zilei-muncă în anul trecut a fost de 35 lei. În 1970 valoarea normei convenționale se apropie de 40 lei, iar avansurile bănești se acordă lunar. Cîștigul, deci nu mai poate fi un motiv cum deobicei se invocă. „Un om care muncește, și are unde, ridică lunar din cooperativă de la 1 500 lei în sus, ne spunea inginerul Călin Gheorghe. Anul acesta irigăm 740 de hectare; peste 500 hectare sînt culturi intensive ce solicită brațe multe de muncă; avem apoi un sector zootehnic mare din care numai bovine 800 capete; intră în producție crescătoria de păsări modernă cu o capacitate de 10 000 de bucăți". Atunci?

„În mare majoritate sînt fete" — încercau explicații secretarul

N. COȘOVEANU

(Continuare în pag. a III-a)

FILOZOFIE ȘI TEHNICĂ

de H. H. STAHL

În timpul din urmă, mai ales de la ultimul război mondial încoace, cunoștințele și priceperile noastre tehnice în minuirea realităților sociale, au crescut enorm, astfel că ceea ce se cere, din ce în ce mai insistent, sociologilor, este să facă dovada utilității lor practice. O pretind chiar și cei din societățile capitaliste. Cu atît mai mult au obligația să o facă sociologii din țările socialiste, de vreme ce noi dispunem de admirabila unealtă a planificării de stat și avem posibilitatea de a duce o politică socială în deplina cunoaștere științifică a legilor care domină procesele de dezvoltare socială.

Sociologul tinde azi să înceteze de a fi un om de bibliotecă, pentru a deveni un activist social, a cărei valoare se dovedește prin eficiența sa.

Cel puțin aceasta este dorința aproape unanimă a celor ce știu ce este sociologia modernă. Mai mult încă: aceasta este hotărîrea expresă a forurilor noastre de decizie, care anume în acest scop au hotărît organizarea unei Academii de Științe Sociale și Politice, menite să asigure rezolvarea marilor probleme prioritare, prin strîngerea documentației necesare oricărei politici științifice.

Cu toate acestea, mai sînt încă oameni de veche formație filozofică care se dezbară cu greu de povara tradiției, continuînd a concepe sociologia drept o simplă filozofie socială.

Chiar și în învățămîntul sociologiei mai surprindem cîteva sequele ale acestei tradiții învechite. Pe vremuri sociologia era concepută ca o „materie de cultură generală" care se învăța și în licee. Universitatea pregătea deci pe profesorii de filozofie astfel încît să poată preda și ceva sociologie.

Nu era rău. E chiar bine ca oamenii să știe cam ce este sociologia. Însă repetarea, în zilele noastre, a unor asemenea programe cu iz filozofic, încadrarea însăși a catedrei de Sociologie într-o Facultate de Filozofie, s-ar putea să constituie o greșeală, de vreme ce scopul învățămîntului s-a schimbat, urmărindu-se acum pregătirea unor tehnicieni ai sociologiei active, concrete, eficiente.

Nimeni nu se gîndește, desigur, să transforme pe sociolog într-un meșteșugar fără orizont. O bază filozofică este întotdeauna necesară; dar aceasta nu înseamnă o topire a sociologiei în filozofie. S-a spus de mult, foarte bine: nu ne trebuie nici fapte fără idei, dar nici idei fără de fapte! Ne trebuie o sociologie „generală", dar mai ales ne trebuiesc specializări pe ramurile noi ale sociologiei, diversificate pe tot atîtea probleme cîte s-au născut în urma actualei revoluții tehnico-științifice și a trecerii spre socialism.

Ar fi util să se găsească o soluție justă la această întrebare de răscruce: pregătim oare pe tinerii noștri sociologi astfel încît să fie în stare să contribuie efectiv la conducerea științifică a societății? Sau îi considerăm mai departe ca pe niște oameni de cultură generală, de formație filozofică, în stare să vorbească, interesant și uneori frumos, despre orice și te miri ce?

E de ales. În ce mă privește, nădăjduiesc că sociologii vor prefera să stea cu picioarele pe pămînt, iar nu capul în nori.

Clubul „Terra 2000"

Aseară, la Universitatea populară din București a avut loc o conferință de presă în care s-a prezentat programul clubului „Terra 2 000", ce-și propune ca, prin manifestări destinate specialiștilor și publicului larg, să devină un mijloc de răspîndire și dezvoltare a interesului pentru științele geografice și turism.

Ciclurile și dezbaterile pe teme ca: **Istoricul turismului: Terra în anul 2 000; Pagini din istoria descoperirilor geografice** vor fi completate cu expoziții, programe de filme documentare și concursuri pe teme turistice și geografice.

Înființarea unei diateci și fototeci, ca și excursiile: **Drumul lui Traian în Dacia; Pe paralela 45; Acasă la Brâncuși** etc. completează bogatul program al acestui club.

IOAN VOICU

Expoziție școlară

La Biblioteca municipală pentru copii „Ion Creangă" s-a deschis o expoziție de pictură, realizată de membrii cercurilor de arte plastice de la Școala generală nr. 5 din Capitală. Expoziția, care cuprinde circa 200 de lucrări de pictură, sculptură și grafică reflectă o bogată arie tematică, constituind un bun prilej pentru cunoașterea posibilităților și aptitudinilor copiilor. Multe dintre exponatele prezentate au fost apreciate de vizitatori, fiind reținute pentru a fi achiziționate.

Fondurile ce vor rezulta din vînzarea exponatelor vor fi destinate Contului omeniei.

M. C.

SOLIDARITATE

Tinerii din fotografie, în salopete de brigadieri ai muncii patriotice, lucrează la U.C.M. Reșița dar imaginea pe care o vedeți le consemnează prezența în cu totul altă parte a țării. Pentru că, la Chemarea C.C. al U.T.C. adresată tineretului de a face totul pentru înlăturarea în cel mai scurt timp a urmărilor grave provocate de calamitățile naturale, ei și-au petrecut o săptămînă de muncă în cîteva întreprinderi avariate de inundații din Satu-Mare, contribuind la repunerea grabnică în funcțiune a acestora. Un admirabil exemplu de solidaritate între prieteni, tovarăși, frați, după cum remarca și scrisoarea de mulțumire expediată, odată cu fotografia, de către Comitetul județean Satu-Mare al U.T.C. pe adresa Comitetului județean Caraș Severin al U.T.C.

„Serile redacțiilor" la Casa Ziariștilor

— Seara revistei „AMFITEATRU" —

Duminică, revista literară a Uniunii Asociațiilor Studențești din România „Amfiteatru" și-a propus rolul de gazdă, organizînd la Casa ziariștilor o seară închinată studenților și artei studențești. Manifestarea cultural-artistică la care am asistat se detașează prin originalitatea și complexitatea construcției de obișnuitul tipar al unor astfel de momente. Un public numeros, format din studenți, cadre universitare, ziariști, scriitori a avut ocazia să cunoască un ilustrator șir de imagini desprinse din preocupările profesionale și extraprofesionale ale tineretului universitar, al cărui entuziasm specific vîrstei se dovedește completat și împlinit cu o matură gîndire creatoare. Deschisă prin cuvîntul redactorului șef al revistei „Amfiteatru", conf. dr. Gh. Achiței, rectorul Institutului de Arte plastice „N. Grigorescu", seara studenților a debutat cu vernisajul expoziției „Artă decorativă studențească". Expoziția cuprinde lucrări dedicate liniei moderne a apartamentului de astăzi, compoziții plastice și sculpturale de un bun gust desăvîrșit, cu o suplețe elegantă a formelor (tapiserii, imprimerii, ceramică, metal, sticlă). Exponatele aparțin studenților de la Institutul de Arte plastice.

După un moment literar, susținut de colaboratorii permanent prezenți în paginile revistei „Amfiteatru" (Ana Blandiana, Ioana Diaconescu, Dumitru Radu Popa, Dinu Flămînd și Augustin Iza), am fost invitați să vizionăm în continuare un scurt metraj realizat de cineclubul „A" al Institutului de Arhitectură „Ion Mincu". În regia lui Ion Brenciu au fost prinse în memoria peliculei momentele de „vîrf" ale primului festival de muzică pop.

Colectivul teatral al Clubului „A" din același institut a încheiat șirul manifestărilor artistice oferindu-ne — în aer liber — spectacolul premiat cu Marele premiu al Festivalului de teatru studențesc Brașov — 1970: „A 8-a zi dis de dimineață" de Radu Dumitru, în regia studenților regizori de la I.A.T.C. Tedy Șugar și Grigore Popa.

O seară „plină", care s-a încheiat în veselia explozivă a dansului, în ritmurile orchestrei arhitectului Enrico Fancioti, solist fiind Dan Gherasim — una dis „stelele fără nume" ale Televiziunii.

LILIANA MOLDOVAN

In Editura politică a apărut:

Marcel Breazu

DIALOGURI DESPRE ARTA

(„E frumos ce-mi place mie?")

PE LITORALUL MĂRII NEGRE

40 de zile de cîntec și joc

Între 12 iulie — 28 august, comisia organizatorică centrală din cadrul C.S.C.A., Casei centrale a creației populare și U.G.S.R. organizează în stațiunile din vecinătatea mării Festivalul național al cîntecului și portului românesc, manifestare artistică de mare amploare, care va aduce în fața celor aflați la odihnă peste 1 500 de mesageri ai spiritualității populare, artiști amatori din toate unghiurile țării.

Ca membru organizator, compozitorul LUDOVIC PUCEAG, unul dintre cei care au desfășurat o bogată activitate de propășire a folclorului, a expus criteriile după care s-au condus în selecționarea echipelor artistice, caracterizînd, pe scurt, cîteva din formațiile artistice participante la acest festival: „Timp de șase săptămîni, litoralul românesc va fi gazda cîntecelor și dansurilor populare. În chip vădit a fost aleasă riviera, fiindcă în acest sezon avem ocazia să prezentăm aici un mănunchi de flori alese din creația populară unui număr foarte mare de spectatori, români și străini, foarte interesați, cum se știe, de folclorul nostru. În festival vor participa 12 ansambluri folclorice. Interpreții sînt mesagerii fideli și autentici ai zonelor din care provin, de aceea au fost alese zonele cele mai reprezentative și au fost reținute în program piese de valoare, dar mai puțin cunoscute. Astfel, ansamblul folcloric din Bistrița-Năsăud va prezenta o nuntă țărănească de pe Salva cu toate datinile: obiceiul cununei, cîntecul drușcelor, împodobitul miresei, alaiul conăcarilor. Costumele sînt extrem de bogate, specifice năsăudenilor, cu acele falnice pene de păun la clopuri. Județul Botoșani este reprezentantul întregii zone folclorice din nordul Moldovei și va aduce pe scenă cortegiul obiceiurilor din festivitățile populare ale Anului Nou. Remarc în acest ansamblu prezența rapsodului baladist Tudor Țîntă, laureat la diverse concursuri naționale, care nu cîntă „lăutărește" și are un repertoriu inedit, neuzat de circulația prin radio sau prin alte orchestre populare. Ansamblul din Satu-Mare evocă folclorul din Țara Oașului, acele țipuituri și dansurile specifice, de mare vigoare, „Roata" și „Tropotita". Formația folclorică a Buzăului prezintă unele datini legate de sărbătorile tradiționale oficiate în tîrgurile de pe Valea Buzăului. Dintre acestea subliniem „Drăgaica", un insolit dans al fetelor. Ansamblul folcloric din Caraș-Severin aduce cîntecele și jocurile din valea Carașului — o zonă extrem de bogată în „sorocuri", acele dansuri specifice frînt-ritmate, executate în costume de o cromatică extraordinară, cu oprege și ceapsele și cu salbe de galbeni la gît, ce imprimă dansului cadențe de mare subtilitate. Județul Neamț, alături de cîntece și jocuri, prezintă instrumentul original și simplu — tilinca, din care meșterul Marin Lăcătușu a făcut o virtute artistică. Acestea sînt cîteva din echipele folclorice care vor prezenta la festivalul de pe litoralul Mării Negre nestemate din fondul de aur al spiritualității noastre".

ION MARCOVICI

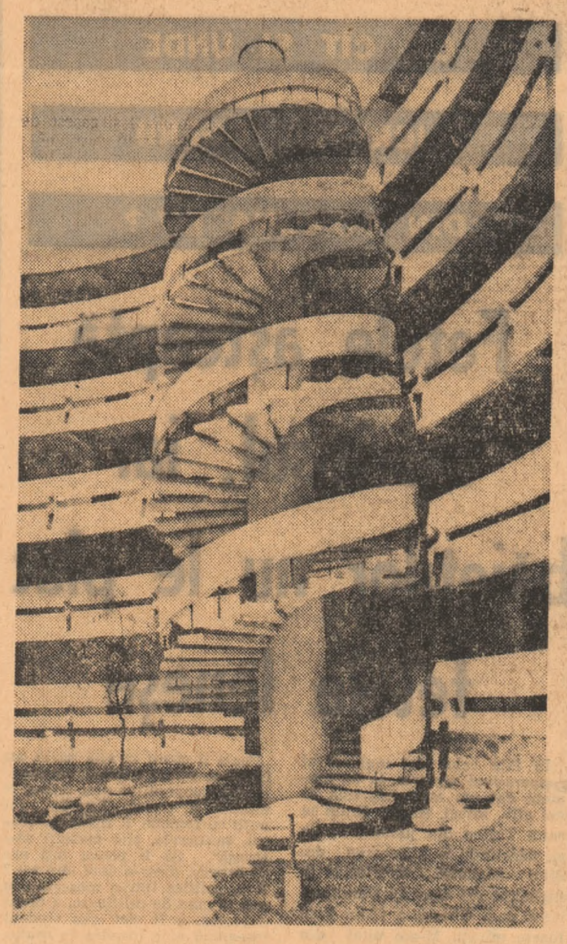

Raluca — cel mai modern hotel al stațiunii „Venus" — avînd 313 locuri, proiectat a fi deschis în iurul datei de 1 iulie

Foto: ED. HÖFER

• CRONICI • CRONICI • CRONICI •

MUZICALĂ

FESTIVALUL DE MUZICĂ DE CAMERĂ — BRAȘOV — 1970

„Jupiterul" serii: corul „Madrigal"

Din 1963, de cînd profesorul și dirijorul Marin Constantin a înjghebat la Conservatorul bucureștean formația „Madrigal", am ascultat adeseori concertele ansamblului, care a devenit în toate centrele muzicale ale Europei și Americii un simbol al perfecțiunii interpretative. Nicicînd însă marile virtuți ale formației nu mi s-au părut mai pregnante decît în concertul de duminică seara din cadrul primei ediții a Festivalului de Muzică de Cameră de la Brașov.

„Madrigalul" a atins de cîțiva ani domeniul perfecțiunii. Curajul cu care valorifică din istoria literaturii naționale și universale un fond de creație de o puternică originalitate, spontaneitatea interpretărilor, specificitatea timbrală, culoarea vocală cu totul unică, neobișnuita omogenizare, infinita gamă de nuanțe — iată cîteva virtuți care au epuizat literalmente superlativele criticilor lumii, care au afirmat de altfel **în unanimitate** că „Madrigalul" a atins zonele absolutului artistic.

Deschizînd suita de manifestări care dorește a fi o mare competiție a tuturor marilor formații camerale ale țării, o tribună a genului, „Madrigalul" ne-a oferit, sub conducerea excelentului artist Marin Constantin, un compendiu de lucrări care sintetizează două din fundamentalele domenii de investigație ale ansamblului: preclasicismul occidental și creația muzicală contemporană românească.

Piese de Lasso, Le Jeune, Certon, Palestrina, Widman, Morley, — ne-au oferit momente de încîntare în care fiecare detaliu a prins relief, convergînd spre transmiterea unui adînc conținut emoțional.

Momentul de maximă atractivitate al programului l-a adus „Ritualul pentru setea pămîntului", lucrare în care M. Marbe, spirit creator în plină efervescență, își propune să sesizeze mecanismul unor procese creatoare îndeosebi în domeniul creației colective. Pornind de la texte vechi populare — de la jelania Scaloeanului cu imaginea morții ireversibile sau versuri care evocă imaginea belșugului ogoarelor — compozitoarea a sondat vechi izvoare artistice, recompunînd cu o mare economie de mijloace o muzică care — așa cum s-a spus — nu are nimic expresionist, nimic melodramatic, o muzică de o calitate deosebită, alcătuită numai din esențe, o muzică adînc umană și viabilă.

Vibrația unică, cu care ansamblul ne-a tălmăcit această dificilă partitură, ne-a amintit declarația pe care o făcea acum cîtva timp octogenarul Leopold Stokovschi, unul dintre marii dirijori ai lumii contemporane: „Atîta timp cît trăiește omul își dă seama că nu există perfecțiune. Ascultînd corul de cameră „Madrigal" am avut senzația neîndoielnică a perfecțiunii".

Alături de „Madrigal", primul concert al Festivalului ne-a permis să ascultăm două piese de virtuozitate orchestrală (Concertul Brandenburgic nr. 3 de Bach și Concertul pentru orchestră de coarde de Paul Constantinescu), în interpretarea noii formații camerale a Filarmoniei „Gheorghe Dima" din Brașov, alcătuită prin strădaniile unui tînăr și talentat dirijor: Ilarion Ionescu-Galați.

Presto-ul din Concertul lui Paul Constantinescu ne-a demonstrat existența la Brașov a unor valori care, deși au fost eclipsate de „Jupiterul" serii — corul „Madrigal" — merită să facă obiectul unei viitoare corespondențe, pe care o vom transmite ziarului după ce vom asculta și o altă formație locală: Reuniunea camerală „Pro Musica".

IOSIF SAVA

TELE-SPECTATOR

AR MAI FI ROCAMBOLE

de IULIAN NEACȘU

Desigur, ar fi suficient să-l credem pe marele arhitect american Franck Loyd Wright cum că televiziunea este un fel de „chewingam pentru ochi" și ne-am arunca televizoarele pe ferestre, copleșiți de vajnică rușine intelectuală. Cum așa, chiar n-am avea nimic mai bun de făcut decît să mestecăm în ochi imaginile micilor ecrane? Poate avem. Deși pînă seara sînt destule cele făcute, astfel încît la urma urmei n-avem decît să le uităm pe cele „nefăcute" cum vrem: citind, plimbîndu-ne, mîncînd, dormind, ascultînd... Ne privește. Opțiunea însă, se știe, e un act tragic. De aceea telesmeni de-ai noștri suferă și-și fac probleme. Ei nu citesc, nu se plimbă, nu petrec, se-ngrașă stînd, nu se ceartă cu vecinii, nu mănîncă zmeură, nu beau apă și nu dorm din pricina... televizorului. Groaznic. Disperații s-au adresat televiziunii rugînd-o să-și încheie programul la orele 21. Cine știe, poate că televiziunea va angaja un om pentru fiecare stradă din Tg. Jiu, să închidă acesta televizoarele bieților petiționari, cum înainte erau aprinse felinarele în uliță. Să fim seriosi! Cum știi să deschizi televizorul cînd vrei, trebuie să înveți să-l și închizi. Oricum, e mai simplu și nici nu te faci de rîsul lumii. Tot în ceea ce privește „Poșta T.V." de joi remarcăm tonul prudent și înțelegător al „poștașului", cît și promptitudinea cu care s-a răspuns unor întemeiate critici adresate comentatorilor sportivi „mexicani"; ne întrebăm însă — de ce duminică 28 iunie — o dată cu reluarea campionatului național de fotbal a lipsit **Telesportul**? Și cît mai lipsește?

★

Bună seara fete! Bună seara băieți! este o emisiune care ne-a interesat întotdeauna, deși credem în continuare că nu are o programare fericită. Dezideratul nostru de a o vedea săptămînal a fost înțeles și aceasta ne bucură. În altă privință însă, repetăm, emisiunea încă nu e strălucită, iar uneori iese din „obiectul" său semănînd mai mult cu „un de toate pentru toți". Ultimele două apariții (exceptînd reportajul-anchetă al Galinei Bădulescu printre „tăietorii de frunze" și „Ultima oră — examene de bacalaureat" al Dorinei Onicel), au fost foarte muzicale (după ce Dida Balboni a orbecăit prin muzeul Zambaccian — ce idee! nu vedem de ce Francine n-ar fi știut să spele vasele, să calce, să coasă și să facă pantofii) și foarte dansante! Amintindu-ne că am văzut și cîteva **Tablouri dintr-o expoziție muzicală** (ce, numai Dida Balboni apreciază pictura ?!) ne întrebăm dacă n-ar fi mai bine să delimităm exact emisiunile și nu să le apropiem pînă a le confunda cu **Magazinul duminical**. De altfel nu cred că o emisiune trebuie să fie neapărat **pentru** tineri. Dar **despre** tineri, da.

Marți, o emisiune în care cîțiva actori mai mult simpatici s-au dat în leagăn cîntînd cum au putut, a urmat **Cronica literară**, emisiune-fragment care, împreună cu **Viața literară**, reamintesc **Salonul literar** de altădată. Ne-a bucurat să aflăm de atenția cu care îi citesc criticii pe scriitorii contemporani, cît și faptul că aceștia din urmă (reprezentați de data aceasta de Dorina Rădulescu, Eugen Barbu și Petre Popescu) lucrează intens la elaborarea unor romane-fresc. S-avem deci puțintică răbdare

★

Duminică 21 iunie a fost **Electronic** — film muzical realizat de Carmen Dobrescu și Ovidiu Drugă. Filmul a reunit mai multe vedete (Anda Călugăreanu, Margareta Pîslaru, Gabriel Drăgan, Florin Bogardo), vocile acestora însoțindu-se cu dansuri excelent caligrafiate. Duminică 28 iunie, Varietățile **Tonul face muzica** (de Simona Patraulea, Eugen Păcuraru și Sorin Grigorescu). Spre deosebire de alte dăți începem prin a aplauda textul prezentării (Dan Desliu, Tudor Mușatescu) și prezentatorul (Dem Rădulescu). Dintre momentele emisiunii cele mai inspirate s-au numit: Florin Zamfirescu, interpret nemaipomenit de „Cîntice țigănești", parcă născut și crescut la Văleni în umbra poetului M.R. Paraschivescu; Trio-ul vocal studențesc; D-tru Furdui, cu un chef molipsitor, inepuizabil și multilateral în bis-uri; Anda Călugăreanu în continuă transformare interpretativă și cu bune șanse parodice; grupul vocal „Cantabile", într-un **Trubadur** burlesc cu Mircea Mihalache schimbîndu-și vocea de la un gen la altul, masculin-feminin și invers; Valentina Massini și Ion Alexe, foarte „spaniolizați" în dansul lor. După cum se vede varietățile de duminică ne-au plăcut. Înseamnă că în fața unui lucru bine făcut prejudecățile dispar. Pentru asta însă cei care fac emisiunile trebuie să aibă pre-judecata lor. Pentru că nici chiar asa, fără nici una. Și dacă tot s-a dat tonul, să-nceapă muzica.

PLASTICĂ

TRISTEȚEA SALOANELOR...*)

Singura rațiune a organizării *„Salonului de primăvară a pictorilor și sculptorilor din București"* era și continuă să fie experimentarea sistemului autojurizării. Numai artistul este cel care decide în acest caz asupra selecției, alegînd spre expunere lucrarea considerată cea mai realizată și semnificativă. Pentru că, firesc, sistemul autojurizării implică în cel mai înalt grad exigența față de propriile lucrări, față de felul în care sînt ele capabile să-și recomande autorul. Dacă am mai adăuga faptul că acest sistem oferă cu generozitate și posibilitatea de a „corecta" subiectivitatea unui juriu, am justifica și interesul de care poate fi înconjurată o asemenea manifestare. Și „Salonul" reține într-adevăr interesul, dar într-un sens pe care nu i l-am fi dorit. Artiști pe care-i urmărim cu interes pe panourile altor expoziții sînt prezenți aci cu lucrări vechi și nu din cele mai realizate, dînd senzația că satisfac prin acest gest mai mult o obligație oarecare. Pe de altă parte, o serie de artiști mai puțin valoroși situați pe bună dreptate la periferia vieții noastre artistice își găsesc acum un teren neașteptat de „afimare". Tineri creatori de o indiscutabilă originalitate, care au confirmat aproape cu fiecare expunere măsura talentului lor țin să le infirme acum parcă, în consens cu colegii lor mai vîrstnici, prin lucrări puțin convingătoare. Există în expoziție circa 10—15 lucrări de pictură și sculptură de un real interes, fără îndoială, ce se înscriu pe linia realizărilor constante ale creatorilor lor, dar care în ansamblul celor circa 225 de lucrări se „pierd". Desigur, în tot ceea ce afirmăm ținem seama de dificultatea întreprinderii în sine, de faptul că ea implică oricum un grad de eterogenitate. Acest lucru nu justifică totuși amorfitatea întregului ansamblu care face imposibilă aplicația critică tot așa cum ar face-o un magazin de consignație specializat în vînzarea picturii. Orice salon, dincolo de diversitatea de stiluri și viziuni pe care o presupune în mare măsură conține totuși o intenție a întregii manifestări, sugerează măcar direcțiile care polarizează fie și neprogramatic atenția publicului și a criticii. Rostul unui salon nu rezidă în ultimă instanță în prezentarea unei *sume* de lucrări, într-o anumită *cantitate* deci, ci în ceea ce vrea să exprime selecția respectivă. Un salon este o antologie, și știut este că orice operație de antologare se face în virtutea unor criterii, a unor intenții precise care să o legitimeze ca atare. Vrem să subliniem că ceea ce reproșăm „Salonului de primăvară" nu este ambiguitatea sau improprietatea direcțiilor promovate, ci lipsa desăvîrșită a oricărei intenții. Pleci de la acest salon cu constatarea destul de comună că „se pictează", sau că „se pictează destul de mult", că multe lucrări sînt dulcege și inexpresive, sau că unele din ele frizează chiar în chipul cel mai direct diletantismul. Ceea ce ne oferă acest „Salon" este foarte puțin dacă ne gîndim că privitorul vrea să știe și „cum se pictează" și „de ce se pictează asa", care este ținta eforturilor artiștilor, care este evoluția artei în contemporaneitate. Acest prilej ne obligă să semnalăm și faptul că în general astfel de manifestări sînt destul de precare, că aproape niciodată nu pot evidenția cu pregnanță intențiile creatorilor, subscriind, vrînd nevrînd, și la o serie de principii strict administrative (de nădă de a expune cît mai multi membrii U.A.P., necesitatea achizițiilor etc., etc.). Cred că este timpul să medităm și asupra *formei* în care punem publicul în contact cu arta. Este timpul să ne întrebăm dacă saloanele nu s-au perimat, nemaiputînd acoperi o realitate artistică mult mai dinamică și mai complexă decît în trecut. Atunci cînd nu poți cuprinde *totul*, și cantitativ și ca substanță, ca sens trebuie să te gîndești fie la posibilitatea includerii exhaustive a direcțiilor și artiștilor afirmați în contemporaneitate prin expoziții tip „Documenta", fie prin *expoziții tematice*, care să surprindă cu mai mare exactitate afinitățile unui grup sau a unei direcții și să le supună analizei. Dar evident nu cu „teme" inventate, adoptate mimetic după altele organizate aiurea, ci unele care să reflecte exact și propriu stadiul și căutările plasticei noastre actuale. Fenomenul plastic contemporan nu reușește să fie cuprins în totalitatea lui prin expozițiile sau mai exact prin *felul* expozițiilor existente, nu este epuizat în aspectele sale fundamentale. O expoziție nu înseamnă încă un serios și responsabil act critic cu care ar trebui să debuteze orice dialog real și eficient cu publicul.

CORNEL RADU CONSTANTINESCU

*) „Salonul de primăvară al pictorilor și sculptorilor din București" — sălile Muzeului de Istorie a Partidului Comunist Român — Șoseaua Kiseleff Nr. 3.

Cinema — PENTRU TIMPUL DV. LIBER — Teatre — tv

DREPTUL DE A TE NAȘTE: rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15), Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Favorit (orele 10; 13; 15,30; 18; 20,30), Feroviar (orele 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30).

TIMP PENTRU A TRĂI: rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

SUBIECT PENTRU O SCHIȚĂ: rulează la Capitol (orele 16,30; 18,45; 21).

AM ÎNTÎLNIT ȚIGANI FERICIȚI: rulează la Capitol (orele 9,15; 11,30; 14).

SALARIUL GROAZEI: rulează la Luceafărul (orele 9; 12; 15; 18; 21), Melodia (orele 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30).

VRĂJITORUL: rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16).

ASTĂ SEARĂ MĂ DISTREZ: rulează la Doina (orele 18,15; 20,30).

CU DIRIJABILUL SPRE POLUL NORD: rulează la Timpuri noi (orele 9—17). Program de documentare românești în premieră (orele 19—21).

STRAINII: rulează la Republica (orele 9,15; 11,15; 13,30; 16,30; 19; 21,15), Modern (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,15), București (orele 8,30; 10,30; 12,45; 14,45; 16,45; 19; 21).

AFURISITUL DE BUNIC: rulează la Central (orele 9,15 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15).

MARILE VACANȚE: rulează la Lumina (orele 9—16,15 în continuare; 18,30; 20,45).

SUB SEMNUL LUI MONTE CRISTO: rulează la Excelsior (orele 9; 11,15, 13,30; 16; 18,15; 20,30), Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Tomis (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19).

FREDDY ȘI CÎNTECUL PRERIEI: rulează la Grivița (orele 10,30; 16; 18,15; 20,30), Floreasca (orele 10; 15,30; 18; 20,30), Arta (orele 15,30; 18).

AVENTURILE LUI HUAN: rulează la Înfrățirea (orele 15,15; 17,45; 20).

UN OM PENTRU ETERNITATE: rulează la Buzești (orele 15,30; 18).

ACȚIUNEA „VULTURUL": rulează la Dacia (orele 8,45—20,30 în continuare).

DANSIND SIRTAKI rulează la Bucegi (orele 10; 16; 18,15).

WARLOCK: rulează la Unirea (orele 15,30; 18).

JOC DUBLU ÎN SERVICIUL SECRET: rulează la Lira (orele 15,30; 18).

OPERAȚIUNEA LEONTINE: rulează la Drumul Sării (orele 16; 18; 20).

CĂLDURA: rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,15).

AȘTEAPTĂ PÎNĂ SE ÎNTUNECĂ: rulează la Giulești (orele 15,30; 18; 20,30).

UN CUIB DE NOBILI: rulează la Cotroceni (ora 20), **GHICI CINE VINE LA CINĂ** (orele 15,30; 17,45).

URMĂRIREA: rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20).

JOC DUBLU ÎN SERVICIUL SECRET: rulează la Crîngași (orele 15,30; 18; 20,15).

FERESTRELE TIMPULUI: rulează la Volga (orele 16; 18,15; 20,30).

ADELHEID: rulează la Viitorul (ora 20,30) și **BĂNUIALA** (orele 15,30; 18).

CEI 1000 DE OCHI AI DOCTORULUI MABUSE: rulează la Miorița (orele 11,15; 17,30; 20).

VÎNĂTORUL DE CĂPRIOARE: rulează la Mosilor (orele 15,30; 18). Flamura (orele 11; 16; 18,15; 20,30).

CAZUL SERGENTULUI GRIȘA: rulează la Popular (ora 10), **EXPLOZIE ÎN MUNȚI** (orele 15,30; 18; 20,15).

CASTELUL CONDAMNAȚILOR: rulează la Munca (orele 16; 18; 20).

NOAPTE CU CEAȚĂ: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

AL 8-LEA rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,15).

RIO BRAVO rulează la Vitan (ora 16).

RĂZBUNĂTORUL: rulează la Rahova (orele 15,30; 18).

24—25 NU SE ÎNAPOIAZĂ: rulează la Progresul (orele 15,30; 18).

MINĂSTIREA DIN PARMA (ambele serii): rulează la Cinemateca — Union (orele 9; 12,15); **ARTICOLUL 420:** (ora 15,30); **MONTPARNASSE:** (orele 18,30; 20,30).

GRĂDINI

STRAINII: rulează la Stadionul Dinamo (ora 20,30) Arenele Romane (ora 20,45).

SALARIUL GROAZEI: rulează la Doina (ora 20,30).

DREPTUL DE A TE NAȘTE: rulează la Festival (ora 20,30).

SUB SEMNUL LUI MONTE CRISTO: rulează la Tomis (ora 20,30).

ROBII: rulează la Capitol (ora 20,30).

PĂCATUL DRAGOSTEI: rulează la Buzești (ora 20,30).

DANSIND SIRTAKI: rulează la Bucegi (ora 20,30).

WARLOCK: rulează la Unirea (ora 20,30).

JOC DUBLU ÎN SERVICIUL SECRET: rulează la Lira (ora 20,30).

AFURISITUL DE BUNIC: rulează la Aurora (ora 20,30).

FREDDY ȘI CÎNTECUL PRERIEI: rulează la Arta (ora 20,30).

RIO BRAVO: rulează la Vitan (ora 20,30).

RĂZBUNĂTORUL: rulează la Rahova (ora 20,30).

MARILE VACANȚE: rulează la Progresul-Parc (ora 20,15).

VÎNĂTORUL DE CĂPRIOARE: rulează la Mosilor (ora 20,30).

Teatre

MARȚI, 30 IUNIE 1970

Opera Română (la Teatrul de vară „23 August"): LILIACUL — ora 19,30; Teatrul „C. I. Nottara" (B-dul Magheru): CIND LUNA E ALBASTRĂ — ora 20; Teatrul de Comedie (la Teatrul de vară „Herăstrău"), MANDRAGORA — ora 20,30; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): NICUȚĂ... LA TĂNASE — ora 19,30.

tv

MARȚI, 30 IUNIE 1970

● 18,00 Deschiderea emisiunii. Microavanpremieră ● 18,05 Învățătorul nostru ● Omagiu — cîntece și versuri scrise și interpretate de copii, dedicate „Zilei Învățătorului" ● 18,45 Beethoven — Performanțe peste veacuri ● 19,15 Anunțuri — publicitate ● 19,20 1001 de seri — emisiune pentru cei mici ● 19,30 Telejurnalul de seară ● 20,15 Seară de teatru. „Baltagul" de Mihail Sadoveanu. Text de spectacol și regia Radu Penciulescu ● 21,55 Ziua Învățătorului. „Omagiul celor 200 000" — emisiune de Anca Arion ● 22,15 Muzicorama TV ● 22,45 „Memorial de zlatistică" de Perpessicius și „Lampa lui Delogenes" de Ștefan Augustin Doinas. Cronică literară de Valeriu Căpeanu ● 23,00 Telejurnalul de noapte ● 23,15 Închiderea emisiunii.

ANUNȚ

ABSOLVENȚII ȘCOLILOR GENERALE DIN MEDIUL RURAL SE POT ÎNSCRIE LA CONCURSUL DE ADMITERE ÎN ANUL I ANUL ȘCOLAR 1970—1971 LA URMĂTOARELE MESERII CARE SE PREGĂTESC PRIN ȘCOLILE DE COOPERAȚIE:

— vînzător în magazine sătești, vînzător în librării sătești ospătar, bucătar și cofetar-patiser prin școlile profesionale de 2 ani;

— croitor confecții pentru bărbați, croitor confecții pentru femei, cizmar-tălpuitor, brutar, tîmplar-geamgiu, cojocar, tinichigiu-lăcătuș, zidar-zugrav, electromecanic reparații obiecte de uz casnic, tapițer-plăpumar-saltelar, împletitor materiale de origină vegetală și fire din material plastic, confecționer tricotaje, țesător covoare și cusături naționale, ceramist-sobar și ceasornicar, prin calificare la locul de muncă (ucenicie) cu durata de 2—3 ani.

INSCRIERILE LA CONCURSUL DE ADMITERE SE FAC PÎNĂ la 4 IULIE A.C., PRIN UNIUNEA JUDEȚEANĂ A COOPERATIVELOR DE CONSUM ÎN RAZA CĂREIA DOMICILIAZĂ CANDIDAȚII SAU PRIN ȘCOALA DE COOPERAȚIE INDICATĂ DE UNIUNEA JUDEȚEANĂ, DE UNDE SE POT PRIMI ȘI INFORMAȚII SUPLIMENTARE.

NOI, în muncă, în viața de organizație

NOI, în muncă, în viața de organizație

Pe traseul recuperării pierderilor, un moment în deplină actualitate:

REPUNEREA ÎN FUNCȚIUNE A CAPACITĂȚILOR DE PRODUCȚIE

Dintre întreprinderile orașului Mediaș „Emailul Roșu" a resimțit cel mai puternic forța distrugătoare a apelor. La ora de față uzina are încă înfățișare de șantier. Produsele finite sînt supuse unui nou, neprevăzut, examen de calitate, apoi triate, resortate. În ateliere utilajele sînt dezbrăcate de stratul de noroi, circuitele de automatizare comportă operația dezghețării de sub greutatea mîlului. Secțiile stau așezate chiar pe malul Tîrnavei Mari și valurile nu s-au sfiit să mături întreaga incintă, să treacă pragul halelor, să pătrundă în depozitele de materii prime, în magazii.

O linie trasă sub coloana pierderilor indică implacabil: 20 de milioane. Este echivalentul deteriorărilor provocate produselor finite, fără a include pierderile datorate stagnărilor, prelungite neașteptat în timp.

Au trecut multe zile de la retragerea apei dar mai este nevoie încă de timp pentru ca sirena uzinei să vestească începerea schimbului normal de muncă. Echipa de electricieni a izbutit destul de repede să repună, parțial, pe picioare instalația de alimentare cu energie electrică. S-a putut acționa astfel fără întîrziere la remedierea pagubelor.

Avem în față graficul repunerii în funcțiune a cuptoarelor de la secția email. Au stat aproape complet în apă, părțile de ardere au cedat, au trebuit să se refacă total. Însă numai uscarea și atingerea temperaturii de lucru este un proces ce se întinde pe distanța a 50 de zile. Graficul însemnează cu exactitate datele finale; ultima dintre ele: 15 iulie. Este ziua în care mecanismul productiv al uzinei va fi pus integral în mișcare.

Calmul cu care lucrează acum oamenii ascunde în el ore și zile de zbucium al căror program n-a fost alcătuit de diagrama obișnuită a normelor de producție. Năvălirea apei, urmele sale după retragere au contractat puternic forțele tuturor pe o direcție pînă atunci deloc previzibilă. Refacerea a devenit un crez, operativitatea unitatea de măsură. În acest climat s-a produs o cinstită abdicare de la riguroasa împărțire pe ranguri, pe profesii, pe locuri de muncă. „Nu știu" a fost substituit de „trebuie să știu", „nu mă pricep" a fost înlocuit de „trebuie să mă pricep".

„Zilele acestea au constituit un adevărat examen al răspunderii", spunea cineva gîndindu-se la tinerii prezenți în competiția cu timpul ce trebuia smuls degradării. Aproape toți erau acolo cînd se încerca să se ferească din drumul apei ceea ce se putea evacua. Au fost văzuți la curățirea sculelor, la demontarea utilajelor, luînd parte alături de vîrstnici, la repunerea lor în funcțiune. Răspunderea a atins parametrii curajului. Gerard Pitters și Reinhardt Gottschling au luat pe propria lor răspundere repararea instalației de la presele cu transfer. Adolf Etz s-a înhămat la repunerea în funcțiune a posturilor de transformare și mai apoi la uscătorul de motoare electrice. Lucian Popa, absolvent din 1965 al politehnicii timișorene s-a angajat la redarea în exploatare a centralei termice — cinci cazane, comandate de aparate din import, nedesfăcute niciodată pînă atunci. Curajul a dat o replică rutinei. După trei săptămîni de muncă încordată, centrala a ajuns să pulseze din nou abur tehnologic, căldură.

Ajutor. Este un cuvînt des întîlnit. Semnificat de prezența specialiștilor din alte unități economice, de operațiile preluate spre execuție în alte fabrici. Erau aici lucrători de la Sibiu, de la București. Muncesc cot la cot cu localnicii, acolo unde este nevoie. „Neferal" București s-a angajat la uscarea și măcinarea unei cantități de carbonat de bariu. Conducerea uzinei „9 Mai" a comunicat că preia recondiționarea unor chimicale.

Stăm de vorbă cu inginerul-șef al uzinei „Emailul roșu", tovarășul Valeriu Havricinc. Își exprimă satisfacția cu privire la ajutorul primit. Totodată ne roagă să notăm. Aproape 1 300 tone de tablă și 300 tone de țeavă cu pereți subțiri au fost prinse în depozite de ambele viituri. Recuperarea lor, curățirea chimică depășește puterile uzinei. S-a lansat de urgență o invitație la colaborare. Ministerul Industriei Metalurgice a cerut relații suplimentare. Măsurile au întîrziat. Revenim acum. Apelul se adresează deopotrivă specialiștilor din Ministerul Industriei Metalurgice și din chimie. Sperăm în receptivitatea lui.

N. UDROIU

Fetele așteaptă măritișul

(Urmare din pag. 1)

comitetului comunal U.T.C., profesorul suplinitor Gheorghe Baciu și secretara organizației U.T.C. din cooperativă, contabila Dobrița Ion. Este drept, majoritatea membrilor organizației o formează fetele. Dar pentru ele nu se găsește loc de muncă în cooperativă? Dacă apelăm la un calcul vedem că 80 la sută din cei care muncesc în cooperativă o formează femeile. Și, cu ele cooperativa a reușit, să se situeze în anul trecut pe locul I în județ la producția de grîu (cu 3 505 kg. la hectar), să obțină la hectarul de porumb neirigat 4 812 kg boabe.

Diploma de 8 clase elementare conferă fetelor vreun drept de a nu munci? De a lucra părinții lor și după vîrsta de pensionare pentru ca „fetița" de 18—20 ani cu o zestre pe care ea nu a lăsat nici o picătură de sudoare, să stea în așteptarea unui „domn" de la oraș care să o ia cu el, sau a vreunui alt salariat care să o țină acasă, el făcînd naveta și la întoarcere să aducă în sacoșă și pîinea gata coaptă?

— Eu am avut acest noroc, se mîndrea Constanța Balaban, în vîrstă de 20 de ani. Sînt de trei ani măritată, nu am muncit deloc, nu am copii și uite că bărbatul mă ține acasă.

Pe soțul Constanței Balaban, șofer la o întreprindere de aprovizionare din Brăila nu l-am putut întîlni, să-i aflăm părerea și cîștigul. Era plecat în cursă pentru trei zile.

— Dumneata ce speri? Am întrebat-o pe Georgeta Muguță (17 ani). Nu te plictisești acasă de trei ani, nu ai nevoie de bani?

— Tată nu am. Lucrează mama la C.A.P. Cîștigă destul de bine.

Părinții lui Anica Abăseacă au trecut de 60 de ani. Tatăl are pensie de la poștă dar lucrează și acum la cîmp. Dar fiica? — am întrebat.

— Ce să facem, dacă nu lucrează? Are noroc cu pensia moșului, ne-a răspuns mama fetei.

Pe Gherghina Ceaușu, (17 ani), nu am găsit-o acasă. Am stat de vorbă cu mama ei.

— E în vizită la niște rude într-un sat vecin.

— Merge des în vizite în satele vecine și la Brăila?

— Ce să facă? Să nu se plictisească. Eu și taică-său lucrăm la sectorul zootehnie al cooperativei. Ea nu e obișnuită să muncească la C.A.P.

— Poate i-ar plăcea croitoria, am sugerat. În sat e un atelier al cooperației de consum și are nevoie de fete. Ar trimite-o și la școală, cu bursă. Ar învăța o altă meserie, dacă la cîmp nu-i place.

— Pînă s-o mărita o mai ținem așa, cu munca noastră.

Dacă Constanța Balaban, a avut norocul să dea peste un șofer care s-o țină acasă, vor avea același noroc — dacă asta așteaptă — și celelalte fete ale satului? Înșiși părinții lor se îndoiesc. Mama Anicăi Abăseacă, a fetei de 19 ani care deocamdată mai are norocul cu... pensia moșului ne vorbea, cu fața deschisă numai despre celelalte fiice măritate în sat care și lucrează în cooperativă.

— Au muncit și înainte și au găsit și băieți buni cu care s-au măritat.

Am stat de vorbă și cu cîțiva băieți ai satului. Marcel Cocoș, are 18 ani. Încă nu s-a hotărît să se însoare.

— După armată. Dar cînd voi face acest pas, în nici un caz nu cu una care nu știe ce-i munca.

— Cu o fată care să stea acasă? Care să știe doar să întindă mîna la bani? a răspuns mirat tractoristul Vasile Blendea la întrebarea dacă ar vrea să se căsătorească cu o fată care nu lucrează nici unde.

— Nu cred să dea pe cineva banii afară din casă, ca să se însoare cu una care nu face nimic. (Gheorghe Ungureanu).

Banii afară din casă nu-i dau nici pe părinții lui Viorica Enă. Tatăl ei lucrează la munca cîmpului, iar mama în zootehnie. Și nu le este rușine. În schimb s-au indignat cînd au auzit că s-ar putea să afle și băieții din alte sate că fiica lor, la 18 ani, nu a învățat încă să facă nimic, să muncească.

— Nu este numai ea printre cele care nu muncesc în sat, a ripostat mama în prezența fiicei care tocmai se întorcea de la magazinul sătesc cu plasa plină de cumpărături.

Nu, în satul Traian, ea nu e singură. Spuneam la început că 90 la sută din tinerii de vîrsta ei nu lucrează nicăieri, iar părinții în loc să-i facă a înțelege că așa cum satisfacția lor de a avea tot ce le trebuie le-o dă munca, îi alimentează cu tot ce le trebuie și din cînd în cînd cu cîte o rugăminte, „ar trebui să muncești și tu".

— Numai educația din școală, ne declara tovarășul Gheorghe Seitan, directorul școlii din sat, nu este suficientă. De la 14—15 ani în sus ei au ieșit de sub influența noastră. Familia are cea mai mare obligație în a-i face să înțeleagă că, mai cu seamă, în sat, unde oamenii se cunosc de la o margine la alta, munca este mai întîi de toate respectată.

Și, în dobîndirea acestui respect tinerii pot primi un sprijin substanțial și din partea celui de al treilea factor care trebuie să se alăture școlii și familiei, din partea organizației U.T.C. O inițiativă a comitetului județean Brăila al U.T.C. ar fi meritat să fie calificată lăudabilă în acest sens, dacă studiul privind participarea la muncă a tinerilor de la sate, pe care și l-a propus a-l iniția în urmă cu peste 5 luni de zile, nu s-ar fi oprit doar la constatarea că în 6 comune ale județului lucrează sau nu lucrează X tineri. Intenția comitetului județean U.T.C., a fost bună, dar din păcate a rămas doar intenție. A tipărit formulare în care, pînă în luna martie, trebuiau să se consemneze din fiecare sat și comună a județului rezultatele anchetei, a instruit activul cum să procedeze. Dar toate s-au oprit aici, iar unde s-au făcut, în cele 6 comune printre care se numără și Traian, acestea s-au făcut așa, ca să se facă. Iată ce consemnează pe formular activistul în acest sat: 1) **tineri care nu lucrează** — 12 — (nici măcar acest lucru nu au reușit să-l afle, cifra exactă este de trei ori mai mare n.a.); 2) **motivele neparticipării la muncă** — cîteva cuvinte care se vor explicație, dau vag de înțeles că „neparticipanții la muncă" ar avea alte surse de venituri; 3) **măsurile luate de organizațiile U.T.C. (din C.A.P. și comitetele comunale U.T.C.)** — nu s-a luat nici o măsură; 4) **propuneri pentru viitor (pentru organul județean)** — nu are propuneri. Și cu asta, activistul comitetului județean U.T.C. și secretarul comitetului comunal U.T.C. au spus tot ce aveau de spus despre satul Traian. Acesta să fi fost scopul anchetei? Acesta e rolul organizației U.T.C.? De simplă înregistrare a cotizanților și nici asta cum trebuie? (Tineri în organizația U.T.C. pe sat, undeva se spunea că sînt 50, în altă parte că sînt 56 sau 58).

Ideia comitetului județean U.T.C. de a iniția un studiu pe această temă e bună. Studiul însă trebuie făcut cu toată seriozitatea. Alăturîndu-se astfel celorlalți factori, școlii, familiei, cooperativei agricole, organizația U.T.C. poate contribui la crearea unui climat din care tinerii să înțeleagă că munca este înainte de toate o datorie a fiecăruia dintre noi.

A CINCEA SCRISOARE!

ÎNCĂ UN PAS ÎNAINTE

— Una din cele 9 organizații are caiet de sarcini!

CE-AȘ FACE DACĂ AȘ FI SECRETAR U.T.C.

Dimineață îl caut pe locțiitorul secretarului de comitet comunal U.T.C. Nu e acasă. O fetiță robotește prin ogradă. Știu că are o soră mai mare, utecistă, și mă încumet să întreb de ea, convins că îmi poate explica mai bine unde îl pot găsi.

— **Ehe**, zice fetița cu un aer de supremă superioritate, **Lenuța e la cîmp de la șase.**

Încerc să aflu prin sat dacă nu l-a văzut cineva pe unul din cei doi băieți, pe secretar sau pe locțiitorul său. Da, secretarul comitetului comunal U.T.C. e în zootehnie, se zbate să pună mîna pe o șaretă, astăzi e ziua lui liberă, n-are ore la școală, și vrea să dea o raită pe la brigăzi, să stea de vorbă cu tinerii. Acolo îl și găsesc de altfel. Într-un grajd care mărturisește cu fiecare cărămidă, cu toată murdăria din el, cu tot ceea ce se găsește între pereții lui, lipsa de conștiinciozitate a îngrijitorilor de animale. Din loc în loc, viței tolăniți pe coceni — în colțuri, lîngă ieslea cîtorva cai. O mișcare nedibace a cailor și vițeii din preajmă riscă să fie striviți sub copite dar nimeni nu se sinchisește de asta. Și ar trebui, pentru că la linia grajdului, autopsia unui vițel pierdut cu zece minute înaintea sosirii mele arată o astfel de cauză a morții — viscerele sale sînt pline de cheaguri de sînge adunate ca urmare a unei hemoragii provocate dintr-o asemenea pricină. Cu chiu, cu vai cineva ajută alt vițel să se ridice pe picioare. A fost fătat în noaptea precedentă, afară, sub cerul liber, la marginea unei mocirle și pînă dimineața a îndurat frigul așa că nimeni nu-i poate garanta supraviețuirea. Ieri, sau alaltăieri a mai murit un vițel, un purcel spînzură între stinghii așteptînd să-i vină și lui rîndul la autopsie, și în adăposturile de sub deal mai sînt doi porci care bolesc. Pretutindeni proasta supraveghere e flagrantă. Îngrijitorii asistă, însă indiferenți la ceremonialul autopsiei, în timp ce medicul veterinar monologhează încruntat. Îl întrerup și-l întreb dacă cifra mortalităților în zootehnie e mare.

— **Nu spun cifre**, mă previne medicul făcîndu-mi să înțeleg că n-am eu dreptul să aflu așa ceva, și aici poate nimeni în afara sa și a conducerii C.A.P.-ului. **Dar e destul de mare, înțelegi, destul de mare.** Și cînd nici nu mai credeam că-mi va vorbi, izbucnește toată furia și amărăciunea lui. **Ce să le fac, domnule, ce să le fac, să le dau amenzi, cîte amenzi să le dau, ce să le fac? Astea-s condiții? Așa ai grijă de un copil mic?**

La cîmp, pe șoseaua Topologului, bate un vînt să te dărîme. Floarea-soarelui se îndoaie mai-mai să-și iasă din rădăcini. Pe dreapta șoselei, brigada I-a; pe stînga șoselei, a II-a. Echipele vin spre șosea și desigur n-o vor mai lua pe rînduri înapoi fiindcă soarele strălucește drept deasupra prînzului. Un tractor întoarce și el la capul locului și se oprește. Ajung și tinerii din cele două echipe. **Eugenia Munteanu**, legată peste obraji cu o basma că nu i se văd decît ochii, ne mărturisește cu o voie bună explozivă:

— **De departe nu v-am recunoscut dar, pe urmă, cînd am văzut că cineva deshamă calul, imediat mi-am dat seama.**

Voia să spună, de fapt, că toți ceilalți care trec cu șaretele pe acolo sînt grăbiți, au multe de urmărit și ceea ce îi interesează poate fi cercetat atît de repede încît n-are nici un rost să scoată calul dintre hulube și să-l lase să pască pe marginea șanțului. Pe cînd noi avem de vorbit. Așa că în timp ce **Tanța Mateiaș** o scotea pe soră-sa la capul rîndului și sărea după aceea, mînată de neastîmpărul hărniciei sale, să-i ajute și pe alții, noi am vorbit la ceasul mesei despre muncă și hărnicie, despre faptul că pentru participarea consecventă la lucrările cîmpului și pentru tot ceea ce faci la cîmp trebuie să-ți dai socoteală ție însuți în primul rînd, că lucrul cel mai bun pe care îl putem face întotdeauna noi, tinerii, este să ne aflăm acolo unde se simte nevoia să fim prezenți, acolo unde altora li se pare poate mai greu, am vorbit despre norme și despre cît poți realiza într-o zi și am ajuns la concluzia că toate acestea nu sînt, cum s-ar crede, niște amănunte neînsemnate, ci detaliile unei conștiințe noi, semnele tăriei de caracter, dovezile vii care individualizează organizația U.T.C. din cooperativa agricolă de producție, îi dau un timbru specific, aparte.

După-amiază mă întîlnesc din nou cu **Elena Dumitrache**, secretara organizației U.T.C. pe C.A.P. De două zile mă străduiesc să-i explic că, cel puțin la început, ea poate avea o imagine a hărniciei tinerilor și a gradului în care membrii organizației noastre iau parte la muncă după fișele de pontaj care-i trec prin mînă. Dar ca să poți avea și perspectiva încorporării acestui efort, a transformării lui în rezultatele materiale așteptate, corespunzătoare planurilor de producție, trebuie să cunoști nu numai planurile, dar să ai în fiecare moment imaginea exactă a evoluției îndeplinirii lor și îndeosebi a părții de contribuție care revine fiecărui tînăr în cadrul acestui proces. I-am cumpărat secretarei un carnet, să-și scrie în el și să aibă la îndemînă toate datele esențiale referitoare la unitate, la ceea ce își propune organizația să realizeze, la obiectivele de muncă patriotică stabilite, la repartizarea sarcinilor concrete nominal, pe fiecare utecist. După două zile de explicații apare și caietul. Cu tot scepticismul secretarei, cu toată lipsa ei de încredere în utilitatea acestuia mă bucur că una din cele 9 organizații U.T.C. din comună are acum un caiet de sarcini. Nu-mi rămîne decît să-i dovedesc secretarei că am avut dreptate, că un caiet de sarcini este un instrument bun de lucru, o autentică oglindă a inițiativei noastre, a rezervelor inepuizabile de care dispunem. El ne va arăta și mai bine de ce exemple trebuie să ne folosim, el va fi în stare să stîrnească în adunări controverse, explicații, să conducă la dispute capabile să scoată la iveală adevăruri despre calitățile și slăbiciunile muncii noastre, despre cauzele care le determină, despre ceea ce putem întreprinde pentru înlăturarea grabnică a ceea ce ne subminează, să întrețină prin toate aceste lucruri un climat de răspundere față de ceea ce făgăduiești în fața celorlalți, față de cuvîntul pe care ți l-ai dat.

Seara, în ședința curentă de plan a brigadierilor, cu inginerul șef, cu celelalte cadre tehnice, cu președintele cooperativei agricole, unde nu mă invită nimeni și unde preocupările mele, cele afișate, par a nu-mi da dreptul să ascult ce se discută, dar mă duc și ascult și nu mă dă nimeni afară vine vorba, printre altele, și despre înstrăinarea unor cantități de lucernă proaspăt cosită. Nu se cunosc exact autorii. Brusc, îmi dau seama că în caietul de sarcini al organizației noastre din C.A.P. este omisă una din datoriile de căpătîi ale tinerilor — păstrarea și consolidarea averii obștești, veghere neobosită asupra gospodăririi sale chibzuite, sesizarea oricărei nereguli, oricărui semn de risipă sau de prezență a chilipirgiilor. Vom constitui echipe de pază dar asupra modului lor de constituire și de acțiune va trebui să chibzuiesc la noapte și mîine, iar în zilele următoare să încercăm încă un pas înainte.

MIRCEA TACCIU

Rampa de probă a Uzinelor „1 Mai" Ploiești

Pe șantierul Termocentralei de la Rogojelul

Fotografiile: C. CIOBOATĂ

VEȘTI DIN ECONOMIE

● **FABRICA DE PRODUSE LACTATE de la Slobozia a intrat în probe tehnologice. Amplasată pe platforma industrială a orașului, alături de Fabrica de ulei, Filatură și de alte obiective, noua unitate dispune de hale spațioase de producție, este dotată cu utilaje moderne, în mare parte fabricate în țară, unde se vor prelucra zilnic 130 000 litri lapte, materie primă furnizată de unitățile agricole din județ. Aici se vor realiza anual peste 1 500 tone brînzeturi, 2 000 tone lapte, mari cantități de iaurt și alte produse lactate.**

În cursul acestui an, în cadrul Combinatului industriei alimentare Ialomița vor intra în producție și alte unități, printre care și secția de brînzeturi de la Lupșanu, cu o capacitate totală de 2,5 tone pe zi. În acest fel, valoarea producției globale anuale a Combinatului va ajunge la aproape 900 milioane lei.

● **REVIZUINDU-ȘI POSIBILITĂȚILE de care dispun, chimiștii de la Combinatul de celuloză și hîrtie din Brăila și-au reînnoit angajamentele în întrecerea socialistă pe acest an. Noul angajament prevede un spor la producția globală de 20 milioane lei față de 12,5 milioane cît prevedea cel inițial. Pentru îndeplinirea noilor sarcini, chimiștii și-au propus să obțină în fiecare lună o producție cu 15 la sută mai mare față de media primelor 5 luni ale anului și să sporească productivitatea muncii cu încă 1 la sută.**

● **GOSPODĂRIREA JUDICIOASĂ a metalului constituie principala premisă a îndeplinirii noului angajament pe care și l-a asumat recent colectivul Uzinei de vagoane din Arad. În acest scop, colectivele de specialiști din serviciile tehnologice și de proiectări, din secțiile de tratamente termice și prelucrări mecanice au stabilit o nouă serie de subansamble, repere și piese, care prin reproiectare și modificări constructive vor permite economisirea unei cantități de aproape 4 000 tone metal. O altă sursă utilizată în același scop o constituie extinderea unor tehnologii de prelucrare, la nivelul producției industriale. Numai prin sporirea volumului și a cantității de piese executate prin ștanțare liberă și matrițare fără bavură, consumul de oțel, la numărul de vagoane de marfă ce se vor construi în acest an, se va reduce cu 112 tone.**

(Agerpres)

Eforturile pe frontul reconstrucției se desfășoară din plin și la Oradea. Apele Crișului Repede, Peței și Adonei, ale Pîrîului Sălbatec au produs și aici pagube unor întreprinderi economice, au inundat 225 de case (dintre care peste 50 au fost complet distruse), au deteriorat peste 15 km de străzi.

După cum ne spunea tov. **Ștefan Sandu, prim-secretar al Comitetului municipal P.C.R., primarul municipiului Oradea**, forțele au fost concentrate mai întîi pentru redarea în folosință în cel mai scurt timp a obiectivelor industriale avariate: Uzina de apă, Fabrica de cărămizi, Fabrica de ulei. Este demn de remarcat faptul că după ce au acționat zi și noapte pentru evacuarea apei, demontarea și repararea unor motoare și agregate, linii tehnologice, colectivele de muncitori și ingineri au redat în mod integral producției ritmul normal, eficiența maximă. Ultimele capacități afectate au reluat lucrul acum cîteva zile. Totodată, răspunzînd chemării partidului, alăturîndu-se eforturilor generale de a realiza depășiri de plan, economii, Fabrica de ulei, de pildă, s-a angajat — după cum ne relata **M. Mihăileanu, directorul Combinatului alimentar Oradea** — să dea pînă la sfîrșitul anului **o producție suplimentară de ulei de peste 1 milion de lei.** La Fabrica de cărămidă eforturile se îndreaptă către realizarea, peste plan, a **400 000 cărămizi** (pînă la 30 septembrie), **100 000 înlocuitori de cărămidă și 100 000 m.p. plăci de trotuar** (ambele cantități vor fi livrate pînă la 30 noiembrie).

În primele rînduri ale bătăliei pentru redarea în folosință a obiectivelor economice, refacerea unor locuințe, obiective cetățenești, artere de comunicație, normalizarea vieții în zona afectată a orașului (cea de sud-est) se situează uteciștii, tinerii și elevii orădeni. După cum ne relata **Ion Gangoș, șeful secției economice a Comitetului județean Oradea al U.T.C. — zilnic pînă la sfîrșitul acestei veri, vor fi mobilizați în aceste acțiuni peste**

ORADEA: Frontul inițiativelor tinerești

300 de tineri. Vor lucra utecisti de la Intreprinderea comunală „Bihoreana", Intreprinderea de echipament metalic, elevi de la Liceul industrial de construcții, Școala C.F.R., liceele nr. 2, 3, 4. Totodată, un număr de peste 5 000 de elevi și studenți din Oradea vor munci în perioada vacanței în unitățile agricole „Biharia", „Nojorid", „Salonta". O mie de tineri vor fi prezenți pe șantierul Fabricii de ciment de la Chiștag, precum și pe alte șantiere industriale locale.

De altfel, din „agenda reconstrucției" a Comitetului județean Oradea al U.T.C. am mai reținut suplimentarea, pentru perioada imediat următoare, a planului de activități patriotice cu aproape 20 la sută.

O largă acțiune de ajutorare se desfășoară — ne informa **Viorel Strengar, prim-vicepreședinte al Consiliului popular municipal Oradea** — în scopul reconstrucției locuințelor avariate. În cazul caselor care au fost doar inundate, cetățenii sînt ajutați să-și reinstaleze bunurile, temporar evacuate, de către autocamioanele întreprinderii de transport, ale unităților industriale locale. Consiliul popular a lansat un apel către cetățeni în care se cer intensificate eforturile, ajutorul ce trebuie dat pentru refacerea locuințelor sinistrate, utilizarea cu maximum de eficiență a materialelor de construcție puse la dispoziție. La indicația organelor de partid locale, o serie de cetățeni din cartierele Crișului, Iosia, Eminescu, sînt ajutați cu forță de muncă, materiale de construcție de către întreprinderile economice din vecinătate, Fabrica de blănuri „1 Mai" și „Bihoreana". Alții, ca de exemplu **Iosif Doboș**, din cartierul Seleuși (str. Morii nr. 3), pensionar C.A.P., primesc ajutor pentru reconstruirea locuințelor din partea unităților agricole în care au muncit. Consiliul popular a luat în discuție și problema abandonării pentru construcția de case a unor perimetre potențial inundabile.

O acțiune susținută se desfășoară și pentru reamenajarea arterelor de circulație, inundate sau blocate cu diguri. După șoseaua europeană E 15, au fost descongestionate și redate traficului străzile Avram Iancu, Proletarilor, Delfinului, Carol Davilla.

ANDREI BÂRSAN

NOI, în muncă, în viața de organizație

NOI, în muncă, în viața de organizație

INSCRIPȚII PE

Cartea de vizită a maturității

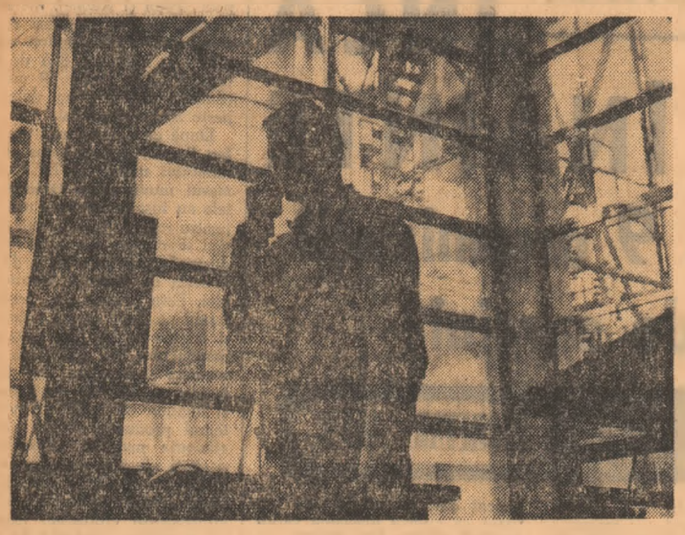

Cînd despre Victoria se vorbea ca despre „orașul fără arhivă" o bună parte din lucrătorii de astăzi ai combinatului abia erau elevi la școala generală. Orașul nou, combinatul tînăr, oameni veniți de te miri unde deciși să înfiripeze la poalele Făgărașilor un nou izvor al chimiei românești.

Astăzi, arhiva numără deja decenii. În oraș se uzează curent de cartierul „vechi" și cartierul „nou". Combinatul a traversat și continuă să cunoască amplificări spațiale. În fiecare an la pupitrul instalațiilor se prezintă, cu carnetul de muncitor, cu diploma de maistru sau cu titlul de inginer proaspăt dobîndit, alte grupuri de tineri din rîndul acelor „pantaloni scurți" sub ochii cărora combinatul a căpătat identitate. Se poate vorbi la ora de față de o „experiență Victoria". Ce semnifică ea?

Ceea ce numim în mod curent biografie...

Ca orice istorie, existența Combinatului chimic Victoria se exprimă în ani, în cifre, se eșalonează pe evenimente, fiecare în parte sugerînd cîte ceva din traiectoria acestei retorte a industriei noastre. Sigur că da, unele referiri la existența combinatului pot apărea astăzi neconcludente dacă te duci cu gîndul că în răstimpul anilor pe harta economică a țării și-au impus prezența fabrici, uzine, combinate cărora Victoria nu le poate oferi prin dimensiuni termen de comparație. Dar raportarea la propria evoluție nu face decît să sublinieze o realitate: construcția noilor celule ale chimiei nu a stînjenit cu nimic propria-i dezvoltare, iar la încheierea experienței în cadrul acestora, Victoria participa cu propria-i experiență autentificată ca atare de trecerea anilor.

O introspecție în existența combinatului te edifică asupra etapelor parcurse. Începutul propriu-zis — în jurul anului 1950, apoi, ca într-o carte cu file în multiplicare. Între 1952-1953 au început să producă primele fabrici — de oxigen, de amoniac, de acid azotic, de azotat de amoniu, de nitrocelulozo. Anii premierelor industriale se succed sau se suprapun: 1957 — producția de adezivi, 1960 — prima instalație de metanol și instalația de schimbători de ioni; 1961 — prima instalație de formaldehidă; 1963 — a doua fabrică de formaldehidă; 1964 și 1968 — următoarele fabrici de metanol.

În încheierea acestor fișe de biografie, o comparație în stare să le reliefeze consistența: în 1970, producția globală a combinatului s-a dublat. Asociere încărcată de date, de denumiri, care prin repetare pot deveni obositoare. Dar biograful meticulos nu renunță la ele. Pentru că doar astfel, în tovărășia lor, va putea să pătrundă în cunoștință de cauză pe arterele ce duc la rezultatele obținute de chimiștii din Victoria, să le înțeleagă mai bine eforturile.

Pentru cei ce n-au auzit, încă, de VIOPRET

Am întîlnit în holul clădirii administrative a combinatului chimic o interesantă expoziție. Un spațiu nu prea mare unde spre știința vizitatorului sînt adunate la un loc vitrine cu obiecte, planșe, hărți în care este redată sintetic întreaga fabricație.

— În instalațiile noastre se realizează peste 60 de produse, ne precizează tovarășul **Virgil Folea,** director general al combinatului. **Marea lor majoritate sînt unicate, chimiștii din Victoria fiind în țară singurii producători.**

Un catalog cuprinzător ce-l avem la îndemînă este în măsură să explicitezе cuvintele directorului general. O carte întreagă. Denumiri cunoscute nouă din manualele școlare alături de altele extrase parcă anume din glosarul de curiozități lingvistice ale chimiei. Condiții de calitate, utilizări, modul de livrare, măsuri de siguranță. Dar dincolo de denumire, dincolo de simbol, de formula chimică prin care se traduce, fiecare din aceste substanțe se sprijină pe suportul utilității într-un anumit domeniu, se justifică printr-o anume necesitate economică. De aceea ne-am și considerat obligați să ajungem cît mai repede aici, la ce reprezintă produsele elaborate în coloanele argintii ale chimiștilor din Victoria pentru organismul economic al țării. Vorbindu-ne, prezentînd pe rînd sortimentele „adu-se la zi", tovarășul ing. **Ovidiu Pantea,** director tehnic al combinatului a ținut să menționeze, o dată cu destinația produselor, contribuția proprie pe care specialiștii din servicii, din secțiile de fabricație au așezat-o de-a lungul anilor în sprijinul întăririi prestigiului lor.

Hidratul de hidrazină. Denumire care pe harta beneficiarilor combinatului are direcții diferite. La „Terapia" Cluj el devine medicament. La termocentrale — și trebuie spus că toate centralele termice din țară se aprovizionează de la Victoria — capătă rolul de dezoxigenator al apei din cazan. Văzusem în expoziția de care aminteam mai înainte un set de sfere transparente adăpostind mici granule în șase culori de bază. Referire la nitrocelulozele pentru lacuri incolore și pigmentate ai căror destinatari principali — „Color" București și „Azur" Timișoara — le utilizează în propria fabricație.

Descoperim, nu fără surprindere, printre des citații beneficiari — Ministerul Industriei Lemnului.

— Noi le livrăm întregul necesar de clei folosit la îmbinarea mobilei, a plăcilor aglomerate din lemn și a furnirului, ni se spune lămuritor.

Sîntem la secția de rășini sintetice, locul de condensare al componenților din care rezultă atît de obișnuitul, să-i spunem, dar atît de căutatul clei. Dar și aici aveam să facem cunoștință cu o listă întreagă de numiri — de produse firește — curioase de la prima vedere. Ați auzit, de pildă, de urelit I S? Este un adeziv, marcă înregistrată, utilizat la producerea împîsliturii de sticlă, material termoizolant amintind... vata de zahăr. Dar de viopret T.R.? Tot marcă înregistrată, material de apretură textilă, expediat la Iași, la București, Arad, Sighișoara. Pentru industria de hîrtie, alt adeziv din serialul urelit — HM.

— Pregătim în prezent în vederea fabricației un liant de turnătorie, ne spune tovarășul director tehnic, **care urmărește să înlocuiască uleiul de floarea soarelui la fabricația miezurilor. Este în fază de experimentare la cîteva uzine brașovene, noua turnătorie de la Bacău urmînd să lucreze în exclusivitate pe baza noului liant.**

Creația proprie la intersecția cu cerințele eficienței

„Grupă foarte solicitată de produse", cum se exprima cineva, cuprinde schimbătorii de ioni — creație proprie a specialiștilor din combinat. Vionit nu este decît marca sub care sînt înregistrați. A-ți propune să indici ramurile unde se folosesc presupune să faci apel la aproape toate sectoarele economiei. Pentru că schimbătorii de ioni sînt întîlniți la dedurizarea și demineralizarea apei industriale, la tratarea apelor reziduale, în industria alimentară, farmaceutică, metalurgie și bineînțeles în... chimie. Vorbind despre schimbătorii de ioni, parcurgînd cu privirea acele CS-1, CC-1, AT-1 etc., în fapt simboluri sortimentale, n-ai cum să deduci, dacă nu ți se atrage atenția, că ele sînt rodul unor căutări febrile, că realizarea lor punctează reușita încercărilor de a reduce volumul importului, introducînd, totodată, pe piață produse competitive prin caracteristicile lor calitative. Așa s-a ajuns la tipuri de schimbători de ioni cu bună rezistență mecanică, cu rezistență hidraulică redusă, cu stabilitate termică ridicată. O instalație nouă acum, la anul alta, ceea ce creează încă din 1970 premisele pentru folosirea exclusivă în industrie a schimbătorilor de ioni autohtoni.

Limbajul automatizării

Sîntem în clădirea care adăpostește serviciul A.M.C. Mai exact pe lucrătorii care au în atenție sănătatea complicatei aparaturi de măsură și control din combinat, cartierul general a tot ceea ce ține de instalațiile de automatizare întîlnite de-a lungul traseului parcurs de noi în dorința de a surprinde la lucru fiecare instalație în parte. Primele fabrici ale Combinatului chimic Victoria erau, comparativ cu cele cinci fabrici complet automatizate, construite după 1958, în postura școlarilor făcînd adunări cu ajutorul bastonașelor. Lucrătorii laboratorului, ocupați cu întreținerea aparaturii noi în perfectă stare de funcționare și-au asumat obligația de a extinde zona de existență a automatizării oferind modificări de substanță și în instalațiile inițiale.

Interlocutorul nostru, tînărul inginer Kurt Brekner, șeful laboratorului, ne ajută să consemnăm în filele carnetului cîteva din aceste preocupări, purtînd acum nume de sisteme, de aparate și elemente de automatizare. Un nou sistem de semnalizare-blocare la fabrica de amoniac, sistemul de purjare automată la două din fabrici, al treilea fiind în curs de execuție, sistemele de dozare automată pentru acid sulfuric și la amestecul sulfonitric — sînt rodul concret al muncii automaticienilor. Aici, ca și în alte sectoare ale combinatului, grija pentru reducerea importului s-a tradus în preocuparea pentru autoutilare, în realizarea de aparatură destinată înzestrării laboratorului. Ni se prezintă spre edificare exemple: manovacuumetru tub, manometru I cu tub și rezervor, manometru I cu citire periscopică, o dată cu o serie de elemente de execuție, semnalizator pneumoelectric, ventil electromagnetic cu trei căi, traductoare. Este răspunsul celor de la automatizări, solidarizarea lor cu ceea ce chimiștii inșiși au consemnat în diagrama zilnică a realizărilor.

„Nici un refuz de calitate în ultimii ani"

Această subliniere a ținut să ne-o facă tovarășul Dumitru Kuja, responsabil cu problemele calității produselor în combinat. Nu ne-am fi interesat poate cu atîta insistență de reacția beneficiarilor la adresa calității mărfurilor ce le primesc de la Victoria dacă... Dacă n-am fi realizat dificultatea unei producții atît de diversificată; dacă n-am fi reținut numărul mare de beneficiari interni ai sortimentelor livrate; dacă nu am fi descoperit pe lista beneficiarilor adrese atît de dispersate geografic: se exportă peste 50 la sută din producția de metanol în aproape 12 țări, între care Ungaria, Iugoslavia, Austria, R. F. a Germaniei, China. Alături de ei, beneficiarii externi pentru bicarbonat de amoniu, acid azotic concentrat, formaldehidă, schimbători de ioni.

— Străduința noastră este de a consolida această bună tradiție. De aceea punem un accent deosebit pe controlul interfazic, căutînd astfel să înlocuim definitiv atitudinea de așteptare a controlului, de constatare a calității la sfîrșitul procesului tehnologic cu aceea de participare directă la prevenirea dereglărilor calitative în desfășurarea lui.

Muncă desigur migăloasă, deloc comodă, dar mijloc sigur pentru a sprijini ceea ce interlocutorul nostru numea „consolidarea tradiției" de a fabrica produse cu caracteristici tehnice cît mai bune, de a ridica în acest fel nivelul de eficiență al activității ce se desfășoară în instalații, în laboratoare.

Proiecții în viitor

De la baterea primului țăruș combinatul din Victoria a suportat continuu retușul anilor, fabricilor existente adăugîndu-li-se noi instalații, nomenclatorul de produse cunoscînd aceeași permanentă amplificare. Momentul incursiunii în istoria combinatului poate fi tot atît de bine și unul potrivit surprinderii perspectivei, al proiecțiilor ce urmează să prindă contur curînd, întregind imaginea de astăzi a Victoriei industriale. Care vor fi așadar noutățile viitorului imediat? Ni le creionează tînărul inginer Horia Metea, din cadrul serviciului de investiții al combinatului.

— În următorii ani se vor pune în funcțiune două instalații de formaldehidă, capacitatea de producție actuală urmînd să crească în acest fel de aproape două ori și jumătate. În 1971 va începe să producă instalația de sulfat și hidrat de hidrazină, realizată în cadrul atelierului nostru de proiectare, produsul respectiv fiind de asemenea obținut prin cercetare proprie. Se va mări totodată capacitatea de producție la rășini formaldehidice. Ambele obiective de investiții vor tripla nivelul actual la produsele respective.

După cum se poate observa lucrările la care ne am referit vizează mărirea capacităților de producție existente, în unele cazuri creșterile planificate fiind substanțiale. Dar planul de investiții cuprinde și o seamă de obiective complet noi, cele mai multe din ele instalații pilot. Este cazul instalației de pentaeritrită, a instalației pilot de fenilamină, pentru vionit CC 1, a instalației pilot pentru schimbători de ioni rezistenți la iradieri. Lista, evident mai cuprinzătoare decît ceea ce am spus, aci, sugerează, credem, perspectiva dezvoltării combinatului atît sub aspectul capacității de producție, cît și din punctul de vedere al diversificării sortimentației pe care o realizează.

Descifrînd privirile țintite asupra eprubetei

Există în combinat un grup restrîns de oameni a căror activitate nu se măsoară prin graficul întocmit la sfîrșitul zilei și nici nu este legată exclusiv de un anume loc de muncă. Și totuși, prin ceea ce fac, ei, cei ce muncesc aici, reprezintă unul din compartimentele cel mai des confruntate cu timpul, cu întreg combinatul, cu problemele sale. Este serviciul de cercetări al cărui colectiv de ingineri și tehnicieni răscolește cu răbdare interiorul eprubetei în căutarea acelui ceva ce caracterizează nou, a necunoscutului util producției chimice. Ne-a interesat îndeaproape busola cercetătorilor în ultima vreme. Răspunsul primit este convingător pentru ceea ce poate să investigeze și, foarte important, să realizeze laboratorul de uzină. Pe de o parte îmbunătățiri în procesul tehnologic. Firesc. Nimic nu poate fi considerat definitiv cînd dorim să ne înscriem cît mai aproape de ceea ce alții au reușit deja. Și totodată, creație, produse noi. Tehnologia existentă pentru schimbătorii de ioni este supusă retușurilor. Totodată, se pune la punct realizarea altor tipuri, în timp ce pentru hidratul de hidrazină a fost perfectat un proces tehnologic superior. Cu Institutul de cercetări chimice din București se colaborează la obținerea unei serii de produse de mic tonaj importate în prezent.

Observasem în catalogul de produse al combinatului un mare număr de simboluri, cifre și litere, ce exprimau sortimentele fabricate. Un simbol inexistent pînă atunci, un produs nou intrat în fabricație. Cercetătorii de la Victoria insistă pentru a demonstra că lista rămîne deschisă...

Fotografii: C. CIOBOATĂ

Autografe pe marca fabricii

Te afli într-o uzină, într-un combinat, pe un șantier și îți exprimi dorința de a cunoaște aspecte din viața întreprinderii respective. Se întîmplă un lucru curios. Indiferent că e vorba de o unitate cu 500 de salariați sau de una cu cinci mii, lucrurile se repetă aidoma: îți se pun în față dosare întregi de cifre, ți se vorbește despre utilaje, îți este prezentat procesul tehnologic. Și rămîne doar așa, printre altele, ca mergînd acolo, la instalații, să vezi de aproape cum prinde viață un produs, cum funcționează mașinile moderne din dotare, să faci cunoștință și cu oamenii care lucrează, care stăpînesc această tehnică, cei care comandă de fapt totul în acest perimetru, a căror parafă se imprimă zi de zi produsului realizat.

N-am trecut pe lîngă excepție nici la Combinatul chimic Victoria. Nimeni dintre cei cu care am stat de vorbă nu s-a precipitat să înceapă **a prezenta pe cei ce lucrează,** ci **instalațiile la care ei muncesc.** Iar noi am reușit să cunoaștem pe cîțiva dintre oamenii combinatului în timp ce ascultam explicațiile privind tehnologia, drumul substanțelor chimice de-a lungul conductelor, soarta ce li se rezervă, în acele impresionante volume din tablă ce ascund ochiului miraculoasele prefaceri. Așa am cunoscut pe șeful instalației metanol I, prima de acest gen din țară („prima fabrică din Europa folosind cracarea gazului metan"), Liviu Tomșa, care lucrează aici de la pornire, mai întîi ca maistru, reîntors apoi ca inginer. Așa l-am descoperit în sala tablourilor de comandă pe tînărul Viorel Vizante, cel ce avea pe mînă la acea oră soarta sintezei, operație de pe traseul unde ia naștere metanolul. La instalația de oxigen am întîlnit în fața unui panou suprasaturat de cadrane și manete doi dintre cei mai tineri salariați ai combinatului Victoria — Elena Ciubotaru, 17 ani și Alexandra Marcu, 20 de ani. La formol, „singurele instalații din țară", ne-am întreținut cu tinerii ingineri Jurgen Stenzel și Constantin Cristea. Un grup de tineri specialiști al combinatului îi întîlnisem la Brașov. Acolo am luat cunoștință de existența cercului de creație tehnico-științifică al tinerilor ingineri din Victoria. Acum avem prilejul să-i vedem la locul de muncă, să le cunoaștem preocupările, să aflăm amănunte din activitatea cercului. Am răsfoit programul lucrărilor luate în studiu, individual sau în colaborare, de fiecare dintre ei. Menținînd climatul de seriozitate, de abordare curajoasă a temeler stabilite, se prefigurează o traiectorie ascendentă a participării acestor tineri ce bat la poarta consacrării științifice. Rămîne ca Brekner Kurt sau Iosif Suciu, Doina Stanciu și Olimpia Mureșan, Horia Metea și Ion Sandru, Aurica Bogdan și Teodor Bălborea, colegii lor de cerc, viitorii lor colegi, să insiste ca ideile să ajungă în tiparul utilității maxime pentru producția combinatului.

CRISTIAN DUMITRU-CARTOJANI

ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI

(Urmare din pag. I)

Miltiade Filipescu, Teodor Goina, Mendel Halmovici, Caius Iacob, Vasile Radu, Remus Răduleț și Attila Szabo.

Altor 100 de cadre didactice le-au fost acordate titlurile de „Profesor universitar emerit al Republicii Socialiste România", „Profesor emerit al Republicii Socialiste România", „Învățător emerit al Republicii Socialiste România" și „Educatoare emerită a Republicii Socialiste România".

Cu acest prilej, a fost conferit ordinul „Steaua Republicii Socialiste România", clasa a II-a, profesorului universitar Cristofor Simionescu și „Ordinul Muncii", clasa a II-a, tovarășilor prof. univ. George Ciucu, prof. Francisc Izsak, prof. Sofia Pușcașu, învățătorului Arnold Rommer și prof. univ. Dimitrie Todoran.

Din rîndul celor decorați a luat cuvîntul acad. Remus Răduleț, profesor la Institutul politehnic „Gh. Gheorghiu-Dej" din București, care a spus, printre altele: Cei ce am primit astăzi, cu emoție, înaltele distincții sîntem de vîrste diferite și acoperim o mare varietate de domenii din învățămînt. Cu toții ne dăm seama că pentru a dezvolta o activitate de nivel și măreție e necesar ca învățătorul să urmărească mereu idealul său, de a pregăti schimbul nostru de mîine. Ridicarea țării noastre din punct de vedere social, cultural și economic, la nivelul de astăzi, s-a realizat sub noul nostru regim de dreptate socială. Cei mai vîrstnici, care am cunoscut și epoca de încriminare din trecut, ne dăm cel mai bine seama de importanța, consecințele și măreția acestor realizări. De aceea, tovarășe președinte și tovarăși demnitari, noi, toți, vă asigurăm de profundul nostru ataşament față de partid și de stat, care, săvîrșind această operă, au creat și pentru noi, oamenii din domeniul învățămîntului, cetățeni ai acestei țări, noi posibilități și noi condiții de afirmare. De altfel, înseși instituirea „Zilei învățătorului", acordarea titlurilor și ordinelor care au fost înmînate astăzi sînt un semn al grijii pe care ați arătat-o rezultatelor muncii noastre. Vă mulțumim dumneavoastră, personal, tovarășe președinte al Consiliului de Stat și vă asigurăm că aceasta ne va îndemna să muncim cu mai mult spor, să urmăm cu mai multă luare aminte îndemnurile și sfaturile pe care le împărtășiți nu numai pentru noi, ci pentru toți compatrioții noștri. Vă urăm sănătate pentru binele nostru, al tuturor!

A luat apoi cuvîntul prof. Maria Fanache din Sibiu, care a spus: În această sărbătoare, în clipa în care în toate satele și orașele din țara noastră se sărbătorește munca învățătorului, cu sufletul trăind emoția sporită de distincția înaltă ce mi s-a acordat de către conducerea de partid, desprindem, pe lîngă cinstirea cadrelor înaintate ale școlii românești, și prețuirea profundă pentru marile realizări ale școlii noastre de astăzi. Vedem în aceasta chemarea adîncă pentru tot mai mari succese în educarea tinerei noastre generații, în spiritul celei mai înaintate concepții despre lume și despre viață. Și mai vedem, totodată, și semnificația veșnicei tinereți a muncii noastre, a cadrelor didactice, a tinereții în muncă pentru că, în fiecare zi, cu fiecare generație, ni se cere să înțelegem mai profund marile cuceriri ale științei și culturii poporului nostru și ale științei și culturii din lume. Exprim, o dată cu sentimentele de recunoștință și profundă admirație față de politica partidului nostru, și un angajament solemn: acela de a educa tineretul în spiritul dragostei față de patrie, al cinstirii muncii și a luptei poporului și a clasei muncitoare, pentru libertate și dreptate, al prețuirii cuceririlor din trecut ale poporului nostru, dar mai ales, al mîndriei față de cuceririle de astăzi obținute sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Exprimînd sentimentele de adîncă mulțumire a întregului corp didactic din județul Covasna — români și maghiari — pentru grija ce o poartă partidul și guvernul școlii și corpului didactic, adeziunea unanimă față de politica internă și externă, marxist-leninistă a Partidului Comunist Român, prof. Francisc Izsak, inspector general al Inspectoratului școlar al județului, a subliniat că, așa cum oamenii muncii, indiferent de naționalitate, lucrează înfrățiți în muncă și idealuri în uzine sau pe ogoare, elevii români și maghiari învață împreună pe băncile aceloraşi școli, participă holalță la diferite activități școlare, la manifestări cultural-artistice sau își petrec vacanțele în cele mai frumoase locuri ale patriei. Noi, cadrele didactice — a arătat el — nu vom precupeți nici un efort pentru a crește și a educa tînăra generație în spiritul frației ce a existat de-a lungul veacurilor între români și maghiari și care se cimentează și mai mult în zilele noastre. Sîntem ferm hotărîți să acționăm cu întreaga noastră energie creatoare pentru traducerea în viață a măreților hotărîri adoptate de Partidul Comunist Român, pentru dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului de toate gradele din țara noastră.

După ce s-a referit la dezvoltarea pe care a cunoscut-o în ultimii ani învățămîntul în județul Covasna, vorbitorul a spus: Înalta apreciere dată muncii noastre constituie un îndemn de a ne folosi toată capacitatea de muncă creatoare, pentru a da țării scumpe — România socialistă — cadre temeinic pregătite, devotate cauzei construcției socialiste.

În cuvîntul său, prof. Ion Ciulacu, directorul liceului „Ion Slavici" din Panciu, a spus, printre altele: „Ziua învățătorului" constituie un nou prilej pentru noi de a ne exprima recunoștința unanimă față de partid, pentru eforturile fără precedent, pe care le face pentru ridicarea continuă a nivelului material și cultural al celor ce muncesc. Recunoștința cea mai mare pe care o putem aduce partidului și statului stă în faptele noastre, în munca noastră pentru îndeplinirea nobilei misiuni ce ne-a fost încredințată. Nouă, oamenilor școlii, ne revine sarcina de a pregăti temeinic cadrele de nădejde de mîine și de a ridica nivelul de cultură al întregului nostru popor.

Cu ocazia acestei festivități — a spus vorbitorul în încheiere — vă rog să primiți, prin noi, angajamentul corpului didactic de a-și consacra toate eforturile pentru a-și spori contribuția la educarea și formarea tineretului, la ridicarea continuă a rolului școlii în opera de construire a socialismului.

În încheierea solemnității, primit cu entuziaste aplauze, a luat cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Secretarul general al partidului, ceilalți conducători de partid și de stat care au participat la solemnitate s-au întreținut apoi, într-o atmosferă caldă, tovărășească, cu cei decorați.

Cuvîntul tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. I)

tinuare eforturi serioase; nu ne îndoim că poporul nostru va face aceste eforturi, va realiza în bune condițiuni acest vast program. Dar, pe lîngă eforturi, se cer totodată, cadre bine pregătite în toate domeniile de activitate. Construcția societății socialiste și comuniste nu se poate face decît pe baza celor mai avansate cuceriri ale științei și tehnicii, iar dumneavoastră, slujitorilor școlii — începînd de la educatoare pînă la profesori universitari — vă revine sarcina de a asigura formarea și instruirea în acest spirit a cadrelor de mîine ale patriei noastre. Este o misiune frumoasă, care cere spirit de abnegație, multă răbdare — și, în același timp, energie, exigență, pasiune, spre a face din tinerele vlăstare ale țării buni constructori ai socialismului, buni cetățeni ai patriei, gata să facă totul pentru înălțarea și fericirea ei. **(Aplauze puternice).**

În anii care au trecut de la eliberarea țării, cadrele didactice au înfăptuit întotdeauna cu consecvență politica marxist-leninistă a partidului nostru; sîntem convinși că și în viitor ele vor munci cu abnegație și dăruire pentru înfăptuirea acestei politici, aducîndu-și contribuția la realizarea programului de dezvoltare socialistă a patriei. **(Vii aplauze).**

S-a spus foarte just aici că va trebui să acordăm o permanentă atenție educării tineretului nostru în spiritul patriotismului socialist, al prieteniei și frației dintre oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate. În România trăiesc oameni de diferite naționalități — și tot ceea ce s-a creat pe aceste meleaguri este rezultatul muncii lor înfrățite; și făurirea socialismului este rezultatul muncii lor comune. În încercările grele prin care a trecut țara noastră, datorită inundațiilor, s-a evidențiat poate mai mult ca oricînd solidaritatea și unitatea trainică a tuturor oamenilor muncii din patria noastră, fără deosebire de naționalitate, s-a sudat și mai mult această unitate. Școlii îi revine menirea nobilă, de răspundere, de a contribui la formarea și educarea întregului nostru tineret în spiritul prieteniei și frației dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare, ale unității întregului popor. **(Aplauze).** În același timp, școala trebuie să sădească în inimile tinerilor, în mintea lor, ideile solidarității internaționale, ale prieteniei cu popoarele țărilor socialiste, cu popoarele de pretutindeni în spiritul idealurilor păcii și colaborării; tineretul nostru trebuie să fie în primele rînduri ale luptei pentru afirmarea acestor înalte idealuri, deoarece numai în condițiuni de pace, de cooperare pașnică între toate popoarele se poate asigura dezvoltarea cu succes a construcției socialismului și comunismului, se poate clădi viitorul mai bun al omenirii. **(Aplauze puternice).**

Doresc, în încheiere, să vă urez încă o dată, dumneavoastră, tuturor cadrelor didactice, noi și noi succese în activitatea pe care o desfășurați, multă sănătate și fericire. **(Aplauze puternice, prelungite).**

OMAGIU

(Urmare din pag. I)

să devină toți oameni folositori patriei. Cu concursul nemijlocit al cadrelor didactice se asigură succesul școlii generale de 10 ani — act național de cultură cu mari implicații sociale și care așează România în rîndurile țărilor cu un învățămînt puternic dezvoltat. Corpul profesoral deține elementul dinamic al modernizării învățămîntului de toate gradele, al ancorării sale în practica edificării socialiste a țării.

Așezăm în fruntea urărilor pe care fiecare dintre noi se simte dator să le aducă astăzi celor ce servesc cu abnegație și înaltă pricepere școala, prețuirea exprimată de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului la Conferința națională a cadrelor didactice: „Doresc să subliniez că partidul și guvernul dau o înaltă apreciere învățătorilor și profesorilor din întreaga țară, acordă toată cinstirea muncii de răspundere pe care o desfășoară aceștia pentru instruirea și educarea tineretului patriei noastre, contribuției importante pe care ei o aduc progresului României pe drumul civilizației socialiste".

Delegația M. A. N. s-a înapoiat în Capitală

Delegația Marii Adunări Naționale, condusă de tovarășul Ștefan Voitec, președintele M.A.N., care la invitația Riksdagului Suedez, a făcut o vizită oficială în această țară, s-a înapoiat luni după-amiază în Capitală.

Din delegație au făcut parte Aurel Vijoli, președintele Comisiei economico-financiare, Gheorghe Roșu, președintele Consiliului popular județean Bacău, acad. Andrei Oțetea, vicepreședinte al Comisiei pentru politică externă, Lina Ciobanu, președintele Consiliului popular al sectorului 2 al municipiului București, și Gelu Kahu, directorul Institutului de cercetări și proiectări navale din Galați.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, membrii delegației au fost întîmpinați de Ilie Murgulescu, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, Alexandru Sencovici, Dumitru Coliu, Gheorghe Vasilichi, Dumitru Balalia și Traian Ionașcu, președinți de Comisii permanente ale M.A.N., Alexandru Ionescu, secretar al Comisiei pentru politică externă, Iuliu Fejes și Ion Mărgineanu, secretari ai M.A.N., de deputați, funcționari superiori în M.A.N. și M.A.E. Au fost de față Carl Rappe, ambasadorul Suediei la București, și membri ai ambasadei.

Duminică, delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, însoțită de președintele celei de a doua camere a Riksdagului, Henry Allard, și de ambasadorul României la Stockholm, Eduard Mezincescu, a vizitat capitala Suediei, cartiere de locuințe și obiective social-culturale.

La plecarea din Stockholm, pe aeroportul Arlanda, împodobit cu drapele de stat ale celor două țări, parlamentarii români au fost salutați de Henry Allard și de alte oficialități locale.

Au fost de față Eduard Mezincescu, ambasadorul României la Stockholm, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

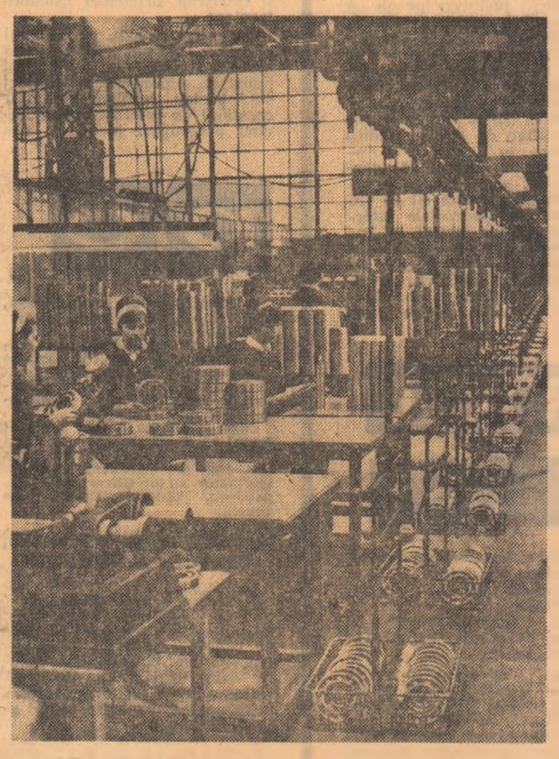

Imagine din Secția montaj a Uzinelor „Rulmentul" din Brașov. *Foto: SORIN DAN*

AGENDA

● LUNI SEARA, s-a înapoiat în Capitală, venind de la Budapesta, delegația de activiști ai P.C.R., condusă de Dumitru Ghișe, membru supleant al C.C. al P.C.R., adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., care la invitația C.C. al P.M.S.U., a făcut o vizită de schimb de experiență în R. P. Ungară.

● LUNI DIMINEAȚA s-a înapoiat în Capitală, venind din Franța, delegația condusă de prof. Gheorghe Buzdugan, președintele Consiliului Național al Cercetării Științifice, care a participat la Conferința miniștrilor științei din țările europene membre ale U.N.E.S.C.O., organizată la Paris între 22 și 27 iunie.

Din delegație au făcut parte prof. Alexe Popescu, adjunct al ministrului învățămîntului, ambasadorul Valentin Lipatti, delegatul permanent al României pe lîngă U.N.E.S.C.O., consilieri și experți.

● PRINTR-O DECIZIE a Comitetului Executiv al Consiliului Popular al municipiului București, străzii Fabrica de spirt din Capitală, i-a fost atribuit numele de strada Teheran.

În același timp, municipalitatea capitalei Iranului a hotărît să atribuie numele de București unei străzi din Teheran.

Hotărîrile luate de cele două municipalități, constituie o nouă expresie a bunelor relații statornicite între capitalele celor două țări, o reflectare simbolică a tradiționalelor legături de prietenie dintre popoarele român și iranian.

● SUB AUSPICIILE Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, luni la amiază a avut loc, în saloanele Ateneului Român, vernisajul unei expoziții de pictură cuprinzînd lucrări ale pictoriței franceze, de origine română, Magdalena Rădulescu. La festivitatea de deschidere a luat parte Vasile Dinu, vicepreședinte al C.S.C.A., Octav Livezeanu, vicepreședinte al I.R.R.C.S., reprezentanți ai M.A.E., personalități ale vieții cultural-artistice din Capitală. Au fost de față Pierre Pelen, ambasadorul Franței la București, și membri ai ambasadei.

● ÎNTRE 25 și 29 IUNIE a.c., a făcut o vizită în țara noastră Constantin Tranos, director general în Ministerul Afacerilor Străine din Grecia.

Constantin Tranos a fost primit de Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, și Nicolae Nicolae, adjunct al ministrului comerțului exterior, și a avut un schimb de păreri cu George Marin, director în M.A.E., asupra unor probleme de relații bilaterale româno-elene și asupra unor aspecte ale colaborării balcanice.

(Agerpres)

In săptămîna 29 iunie — 5 iulie la cinematograful TIMPURI NOI din Capitală un program de scurt metraje românești în premieră

PROCESUL PASARII
regia: Pavel Constantinescu
imaginea: Constantin Ionescu-Tonciu

O PICATURA DE ULEI
scenariul și regia: Zoltan Terner
imaginea: Claudiu Soltescu

STUDENT LA IAȘI
film realizat de: Ion Moscu, Carol Covacs, Ștefan Staicu.

OAMENI DE SEAMA AI AGRICULTURII ROMÂNEȘTI
regia: Lucian Derdeu
imaginea: Ion Radu

ORGA (animație)
scenariul și regia: Bob Călinescu
imaginea: Constantin Iscrulescu

ORIZONT ȘTIINȚIFIC Nr: 5/70

AM VĂZUT „MEXICANI" FERICIȚI

Nu vreau să zic vorbe mari și prea optimiste dar **spiritul Mexicului**, pe a cărui emblemă de fum sînt gravate însemnele ofensivei s-a făcut simțit chiar din această primă etapă a reluării competiției noastre interne.

Veți zice privind scorurile — mai toate de factură italiană — că nu-i adevărat. Dar am să vă amintesc că în această etapă numai două echipe gazdă s-au detașat în învingători și, poate veți începe să-mi dați dreptate. Mă gîndesc la furia oaspeților, la extremele și atacanții centrali porniți în această primă deplasare de după reluarea campionatului, cu sufletul plin de imaginile explozive în centrul cărora se află Jairzinho, Rivelino și Müller. Mă gîndesc la ei și-i văd explodînd — s-au măcar încercînd să explodeze în fața unor adversari-gazde luați prin surprindere și simțind că începe să se clatine un mit: mitul obișnuitei victorii a localnicilor.

Poate sînt idealist... Poate sînt prea romantic...

Dar eu am văzut „mexicani" fericiți. I-am văzut la Craiova în cazanul cu vitriol fierbinte, acolo unde se născuse cîndva legenda invincibilității gazdelor și unde pentru oaspeți, tremurul spaimei, spaima înfringerii, începea încă de la vestiar.

I-am văzut apărîndu-se inteligent, crincen, și apoi atacînd exploziv așa cum am fi vrut la Guadalajara.

I-am văzut învingînd. În numele unui joc care nu s-a numit nici o clipă „temporizare", ei au învins nu numai pe tabela de marcaj ci și în străvechiul lor duel cu o tribună care nu-i agrea. O tribună care pînă la urmă — în numele aceloraşi imagini explozive văzute la televizor în nopțile Mexicului — i-au aplaudat ca pe fiii propriei urbe. Învingînd în bănie — și făcînd-o cu mijloacele ofensivei — dinamoviștii bucureșteni s-au reconciliat cu tribuna olteană — și aceasta s-ar putea numi pentru fotbalul nostru, un semn al timpului".

Păstrez stăruitoare imaginea lui Dumitrache zbătîndu-se ca o flacără roșie pe gazon după ce înscrisese un gol din acțiune personală, un gol pe care televiziunea mexicană l-ar fi reluat de zeci de ori. Era golul victoriei dinamoviste fără drept de apel, un gol care ar fi trebuit să toarne fiere în sufletul orgoliosilor *tifossi* de pe Jiu... dar ei și-au uitat de sine și l-au aplaudat frenetic pe Corsar care le oferise, în numele fotbalului, o clipă de joc demnă de kinogramele de pe Jalisco Monumental.

A fost poate cel mai frumos și mai plin de semnificație moment din această etapă în care publicul nostru — o parte semnificativă a publicului nostru — a votat cu hotărîre în numele lecției braziliene, pentru fotbalul ofensiv.

Poate că adepții teoriei temporizării cu orice preț ar fi trebuit să vadă această partidă în care nici unul dintre „mexicani" nu a arătat că mai ține minte ceva din lecția ce li se impusese la Guadalajara de către Angelo Niculescu. Poate că ar fi trebuit să-l vadă pe Deleanu înscriind la vinclu, înscriind ca un mare maestru; în sfîrșit, poate că ar fi trebuit să vadă zîmbetul de după meci al antrenorului Nicușor: același zîmbet calm și deschis cu care îmi spusese în dimineața meciului: „Vom învinge pentru că vom juca ofensiv". Victoria lui Nicușor s-ar putea înscrie ca o primă replică în controversa ofensivă-temporizare care, nu mă îndoiesc, va continua multă vreme de aici încolo. Dar e foarte bine că această primă replică e dată pe coala de gazon.

PETRE DRAGU

80 DE MINUTE DE BOX ÎN GIULEȘTI

ÎNTR-O GALĂ PESTRIȚĂ

Simbătă seara, în potcoava stadionului „Giulești", a avut loc o reuniune de box rezervată atît juniorilor mici și mari, cît și seniorilor din diferite cluburi și asociații bucureștene. Întîlnirile au avut, după cum era și așteptat, un aspect pestriț, oferind dispute cu un mulțumitor caracter tehnic și spectacular, precum și meciuri fără istoric, incilcite, anoste.

Cea mai frumoasă partidă a seriei a fost aceea în care I. Bădilă (C.P.M.B.) l-a întîlnit pe E. Tranulis (C.S.S.), competitorii oferind un box clar, în linie, cu schimburi de lovituri gîndite și, totodată, spectaculoase. Decizia de meci nul a situat pe aceeași treaptă eforturile depuse de cei doi sportivi, cu toate că, după părerea noastră, I. Bădilă s-a arătat superior, adversarul său fiind și numărat de două ori în ultima repriză.

De fapt și în celelalte decizii de meci nul, cu excepția ultimei, unul din combatanți a fost la podea cei puțin o dată, dar se pare că... tocmai asta i-a determinat pe arbitri să acorde egalitatea (?)

Un nume de care credem că se va auzi tot mai insistent este G. Agapșa (C.S.S.) căruia i-au fost suficiente două „stingi" pentru a încheia socotelile cu C. Iosifescu (Dinamo) chiar din prima repriză, după ce acesta a luat tot de atîtea ori contact cu podeaua.

O remarcă specială merită boxerii Clubului Sportiv Școlar care au dat dovadă de bună pregătire în toate partidele susținute, în contrast cu reprezentanții clubului Dinamo, care, cu excepția lui M. Petrescu, au părăsit... „prematur" cîmpul de luptă.

De altfel, datorită acestei „grabe", reuniunea care însuma 14 întîlniri, a devenit un fel de blitz-box, terminîndu-se în aproximativ 80 de minute de dispută efectivă.

REZULTATE TEHNICE

JUNIORI MICI: N. Vlad (Gr. Roșie) m.n. E. Chiricuță (Viitorul); M. Petrescu (D) b.p. T. Mihalache (Constr.); D. Tiron (Gloria I.C.M. 1) b.a. III N. Gruia (Olimpia); I. Truță (Viitorul) k.o. II. L. Cutruchis (Ol.); V. Ion (C.S.S.) m.n. L. Micu (Steaua); V. Grigore (C.S.S.) b.a. II. I. Trifan (R); C. Georgescu (C.S.S.) b.p. Șerban (C.P.M.B.); G. Agapșa (C.S.S.) k.o. I. C. Iosifescu (D). JUNIORI MARI: Gh. Stroe (C.S.S.) b.a. II S. Hila (D); I. Șerban (Voința) b.a. I V. Bourceanu (D). SENIORI: M. Mogos (Gr. R.) k.o. III I. Mitu (I.C.M. 1); I. Bădilă (C.P.M.B.) m.n. L. Tranulis (C.S.S.); C. Stan (Voința) b.p. I. Damian (Gr. Roșie); N. Niculae (Metalul) m.n. H. Klauss (R).

S. UNGUREANU

CONCURS
de idei cinematografice

În dorința de a extinde și de a adînci problematica de actualitate a filmului românesc, de a aduce pe ecrane cele mai semnificative și mai emoționante aspecte din realitatea contemporană a patriei, Studioul „București" inițiază un concurs de subiecte și idei cinematografice.

Se recomandă participanților la concurs să se orienteze spre întîmplările caracteristice ale vieții de fiecare zi, oglindind universul spiritual al omului de azi, eforturile sale creatoare, problemele vieții de familie etc.

Concursul se adresează scriitorilor, publiciștilor, oamenilor de cultură și artă, tuturor iubitorilor filmului românesc.

Ideile vor fi expuse sub forma unui subiect (5—10 pagini dactilografiate) și trimise pe adresa: STUDIOUL CINEMATOGRAFIC „BUCUREȘTI", Bd. Gheorghe Gheorghiu-Dej nr. 65, sector VI, cu specificarea — PENTRU CONCURS —, pînă la data de 15 septembrie a.c. (data oficiului poștal).

Pentru cele mai bune idei de film, Studioul va acorda 10 premii în valoare de 10 000 lei fiecare.

De asemenea, ideile interesante, apte de a constitui baza unor scenarii de film — chiar dacă nu au fost premiate — vor fi achiziționate.

Manuscrisele vor fi nesemnate și însoțite de un motto. Într-un plic închis, pe care va figura același motto, vor fi scrise numele și adresa autorului.

Cronica U.T.C.

Luni dimineața s-a înapoiat în Capitală delegația Uniunii Tineretului Comunist formată din tovarășii Gheorghe Miron, membru al Biroului C.C. al U.T.C., șeful secției economice a C.C. al U.T.C., Nicolae Lipschner, prim-secretar al Comitetului județean Caraș-Severin al U.T.C., și Dorin Pop, secretar al Comitetului U.T.C. al Combinatului de îngrășăminte azotoase Tg. Mureș, care la invitația Prezidiului Uniunii Tineretului din Iugoslavia a făcut o vizită în această țară.

La sosire, în Gara de Nord, au fost de față tovarășul Ilie Lepădat, membru al Biroului C.C. al U.T.C., prim-secretar al Comitetului județean Ilfov al U.T.C., și activiști ai C.C. al U.T.C.

MERIDIAN

În sferturile de finală ale probei de simplu feminin din cadrul turneului internațional de tenis de la Wimbledon au fost înregistrate următoarele rezultate tehnice: Casals (S.U.A.) — Shaw (Anglia) 6—2, 6—0; Durr (Franța) — Martinez (S.U.A.) 6—0, 6—4; Billie Jean King (S.U.A.) — Krantzcke (Australia) 3—6, 6—3, 6—2; Court (Australia) — Niessen (R. F. a Germaniei) 6—8, 6—0, 6—0.

Cursele profesioniste de automobilism pe circuit au făcut numeroase victime în ultima lună. Trei cunoscuți piloți și-au pierdut viața în interval foarte scurt: neozeelandezul Bruce McLaren, englezul Piers Courage și francezul Jean Luc Salomon. Ultimul s-a accidentat mortal în timpul concursului de formula 3, disputat pe circuitul de la Rouen les Essarts. Alți doi piloți, Bob Wollek și Denis Ryan au fost răniți în aceeași competiție.

„Cupa Spaniei" la fotbal a fost cîștigată de formația Real Madrid. În finală, disputată la Barcelona, fotboliștii de la Real Madrid au învins cu scorul de 3—1 (1—1) echipa Valencia.

Turneul internațional de fotbal (rezervat echipelor de tineret) de la Rijeka s-a încheiat cu victoria echipei Burevestnik Moscova, care în finală a dispus cu scorul de 2—0 (1—0) de formația Dynamo Zagreb. Într-un meci pentru locurile 3—4, Slovan Bratislava a învins cu 2—0 pe Steaua Roșie Belgrad.

● CU O RUNDĂ ÎNAINTE de terminarea turneului internațional de șah de la Skoplie, în fruntea clasamentului se menține marele maestru sovietic Mark Taimanov 10,5 puncte, urmat de Vasiukov — 10 puncte, Florin Gheorghiu — 9,5 puncte, Marovici — 8,5 puncte, Matulovici, Gligorici, Matanovici, Forintos, Balașov — toți cu cîte 7,5 puncte, Brown — 7 puncte, Reshewsky — 6,5 puncte și o partidă întreruptă etc.

Șahistul român Florin Gheorghiu, care a jucat bine în acest important turneu (participă 9 mari maeștri), nu mai poate pierde practic locul trei, o remiză în ultima rundă îi oferă șansa de a-și confirma norma de mare maestru internațional.

Florin Gheorghiu a cîștigat partida întreruptă cu Matulovici, iar în runda a 14-a a remizat cu Matanovici.

● ÎN RUNDA A 7-A a turneului internațional de șah de la Caracas (Venezuela), maestrul român Victor Ciocîltea a remizat cu iugoslavul Bruno Parma.

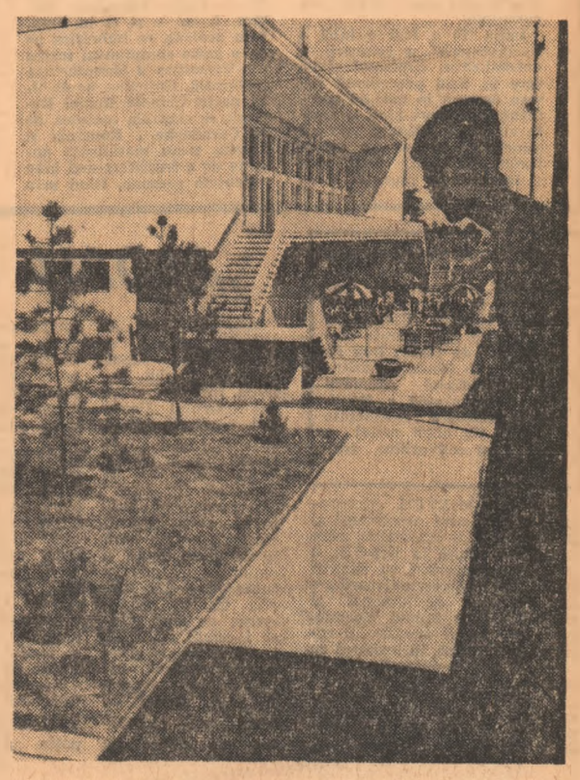

Parcul și pavilionul central din stațiunea balneară Amara.

Cronica unui AN

ASTĂZI, CÎND NE DESPĂRŢIM DE IUNIE

Niciodată vara, cu soarele ei mare şi tare, nu a fost aşteptată cu atita înfrigurată nerăbdare ca în acest an. Vroiam căldură, vroiam cer fără nori pentru telegarii de foc ai zeului Apolo, vroiam citeva zile în sfirşit fierbinţi care să soarbă, setoase, apele aducindu-le în matca lor după atita bezmetică rătăcire. Amintindu-ne de diagramele precipitaţiilor din alţi ani, ne încredinţam, puţin cam nesiguri, că unui mai ultra-ploios trebuie să-i urmeze un iunie uscat, însorit, plin de căinţă. Şi iată că vremea, în prima jumătate a lunii, a refuzat să se căiască. În loc de remuşcări, a venit cu alte rînduri de ploi. Repezi, îndesate, clăbucite, ţîşnind sub presiune din norii ghiftuiţi. Rîuri mărunte, aproape anonime, pitulate în V-ul dintre dealuri, s-au pomenit, brusc, cu debitul de două-trei ori mai mare decit deobicei şi sucindu-se nervos în albiile strimte, s-au năpustit înainte, ca nişte iepe scăpate din friu. Efectul: un nou rînd de pagube. Dejul s-a aflat pentru a treia oară sub ape, pămînturile agricole reinsămînţate între două ediţii ale acestei calamităţi de neimaginat şi-au văzut încă o dată periclitat miracolul germinaţiei. Niciodată expresia „a pune răbdarea la grea încercare" nu a mai avut, ca acum, o plasticitate atit de dureroasă.

Dar linia întîi a frontului în îndelungata bătălie Om/Natură a urmat cursul Dunării. O, „Cotele apelor Dunării"... Altădată, cine nu căsca de plictiseală, cînd la vreo oră de prînz, între un program de coruri şi altul de publicitate-radio, crainicul ne vestea în trei limbi o creştere de un centimetru la Calafat, o scădere de doi centimetri la Cernavoda? Dar în luna iunie 1970 cotele apelor Dunării devenite cea mai palpitantă dintre lecturile zilei, anunţau deplasarea undei de viitură de-a lungul fluviului, mişcare de un intens dramatism al aşteptării active. Ziarele publicau schemele topografice ale unităţilor industriale importante protejate şi ale incintelor agricole indiguite; dintr-o singură privire cuprindeam munca imensă desfăşurată în săptămîni de încordare, scuturile prelungi ridicate în faţa pămîntului românesc şi de care Dunărea, gonind cu 8 km pe oră spre mare, îşi freca umărul sting buimăcită de rezistenţă. Fiindcă fluviul — suzeran primise intre timp la sinul său toate apele vasale, iar cea mai mare parte a acestora avusese vreme să-i povestească cu lux de amănunte şi cu accente de trufie sălbatecă, toate relele pe care le săvîrşiseră. Iar Dunărea, Summa apelor curgătoare, tocmai ea a fost nevoită să treacă domesticită, deşi încă mîrîindu-şi ameninţarea, pe lingă marea lucrare hidroenergetică de la Porţile de Fier, pe lingă şantierele navale şi instalaţiile portuare de la Zimnicea, Olteniţa, Calafat, Giurgiu, pe lîngă combinatele industriale de o valoare incalculabilă de la Turnu Măgurele, Galaţi, Brăila, pe lingă zecile de mii de hectare cultivate ale Bărăganurilor dintre ape, Insula Ialomiţei şi Insula Mare a Brăilei, unde porumbul e aur. Supunerea de către om a cerbiciei marelui fluviu european a pus punct, nu întîmplător, relatării evenimentelor legate nemijlocit de inundaţii. Ea aruncă o lumină puternică asupra simţului de înaltă responsabilitate cu care partidul şi guvernul ţării din clipa declanşării calamităţii naturale, au acţionat pentru prevenirea şi limitarea unor pagube care, fără această intervenţie de o fantastică, splendidă energie, ar fi fost infinit mai mari. Faptele însele scriu elogiul, nu cuvintele.

Iunie '70 a fost o lună a reconstrucţiei, a refacerii, a normalizării. Eroismul civic, care în luna precedentă fusese prezent în gesturi spectaculare, uneori pînă la jertfa supremă dăruită salvării altor vieţi, acum s-a manifestat în elanul, amploarea şi intensitatea muncii. Concentrarea, nesomnul, spiritul de sacrificiu au fost virgile care au unit maiul de iunie. La numai 22 de zile după tripla explozie care, la contactul acetilenei cu apele, a distrus combinatul chimic Tîrnăveni, primul cuptor de carbid a fost repus în funcţiune, combinatul a reînceput să producă. Ritmul nemaiintîlnit, realmente fabulos, al acestei renaşteri, se datorează luptei muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor localnici ajutaţi, umăr la umăr, de brigăzile reconstrucţiei sosite, în acest mijloc de ţară, din toată ţara. În privinţa aceasta, Tîrnăvenii au valoare de simbol. Dar pentru mii şi mii de oameni, tineri şi vîrstnici — elevi clujeni veniţi să contribuie la normalizarea vieţii în Dej, muncitori bucureşteni veniţi să refacă instalaţiile electrice ale uzinelor din Satu-Mare, specialişti din Arad veniţi să lucreze o vreme la Tg. Mureş pe malurile aceluiaşi rîu, al lor, dar la sute de kilometri mai sus — a fi în deplasare acum, într-o asemenea împrejurare, înseamnă a fi acasă, acolo unde fiecare stă printre ai săi. Şi invers, pentru toţi acei ce au rămas să muncească în oraşul natal, dar cu program de lucru prelungit, cu duminici în haine de lucru, cu sarcini de plan simţitor sporite, tocmai acest efort dur, deosebit de sever, le dă conştiinţa liniştitoare că sînt şi ei acolo, printre cei loviţi de calamitate, că inima le bate direct lîngă inima lor.

Viaţa şi-a urmat cursul, evenimentele previzibile s-au produs la datele fixate, solstiţiul de vară s-a produs cu exactitate astronomică reglementară la 21 iunie, copiii au fost sărbătoriţi şi în acest an tot la 1 iunie, studenţii şi-au început ca de obicei sesiunea de examene în prima săptămînă a lunii. Dar asta nu înseamnă că întîmplările dramatice ale anului nu şi-au pus amprenta şi aici, altfel copiii sătmăreni nu ar fi corespondat cu părinţii — „toţi au grijă de noi aici în Bucureşti, nu ne lipseşte nimic, fiţi liniştiţi", nici studenţii de la Agronomie-Craiova nu ar fi venit pentru examene direct de pe digurile Insulei Mari a Brăilei, unde apăraseră vitejeşte recolta, altfel de examen, totuşi inrudit, în esenţa lui, cu cele curente.

În iunie noţiunea de viaţă internaţională a redobîndit pentru noi, prin cîteva evenimente, un sens plenar — de legătură organică, vitală între diferitele organisme naţionale, de corelare continuă a existenţei naţiunilor, egal interesate în asigurarea păcii, progresului, cooperării. Primită cu ospitalitate şi căldură, o delegaţie a Marii Adunări Naţionale şi a Consiliului de Stat al ţării noastre a făcut o vizită în R.P.D. Coreeană şi în Republica Populară Chineză. Cîteva zile mai tîrziu, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, era întîmpinat în capitala Franţei nu numai cu cele mai înalte onoruri protocolare cuvenite unui şef de stat, dar şi cu o însufleţire în care omagiul spontan al parizianului de pe stradă se regăsea alături de preţuirea clar şi sincer exprimată în cuvîntările demnitarilor. În manifestările strălucite organizate în cinstea înaltului oaspete român şi-au găsit expresia, îmbinîndu-se, vechile legături istorice, afinităţile spirituale, tradiţiile de prietenie dintre cele două popoare latine, dar şi stima lor reciprocă în contextul politic contemporan, răsunetul pe care eforturile paşnice ale României il trezesc în conştiinţa franceză. Televiziunea ne-a făcut martorii unei călătorii de mare anvergură, nu numai în spaţiu — Paris, Toulouse, Nîmes, Lyon — ci şi în timp, prin acolada ce îmbrăţişa pe de o parte somptuosul teatru din Versailles şi Manufactura Naţională Gobelins, pe de altă parte Uzinele Regiei Renault şi centrala atomică de la Caradache. România şi Franţa şi-au manifestat dorinţa de a fructifica mai bine valenţele comune, fiind prin aceasta doi parteneri leali într-o construcţie unică — întărirea climatului de încredere în Europa, în lume.

Europa, lumea, iunie '70, alte evenimente de ţinut minte? Tinerii din Bavaria au cucerit dreptul majoratului politic la 18 ani pentru a alege, 21 ani pentru a fi ales, perspectiva fiind contagioasă pentru alte landuri vest-germane. În S.U.A., preşedintele Nixon a semnat o lege cu acelaşi conţinut. În Anglia, domnul Harold Wilson, încrezător în infailibilitatea sondajelor şi testelor de opinie publică, s-a pomenit în situaţia incredibilă de a pierde alegerile din 18 iunie, iar conservatorii au revenit la putere, numai pentru că fiecare al treilea pro-laburist, în loc să se ducă la urne, a stat acasă să-şi citească ziarul. Statele din America de Sud au ocupat zilnic ecranul atenţiei; Mexicul avînd privilegiul Campionatului mondial de fotbal, celelalte au reţinut restul rubricilor senzaţionale cu altceva... cum au putut: răpire de diplomat străin în Brazilia, răsturnare prezidenţială în Argentina, lovitură de stat operată „de sus" în Ecuador, sultă de cutremure înfiorătoare în Peru. Pe mai multe din meridianele lumii ciocnirea dintre un tineret universitar generos, liber în propriul spirit, animat de idealuri justiţiare pe de o parte şi o autoritate obtuză, reacţionară, crampoanată de structuri pe cît de rigide pe atît de perimate, pe de alta parte, au dus la demonstraţii, arestări, procese, condamnări, torturi: ştirile respective ale agenţiilor de presă indică sursele în Lisabona, în Capetown, în Saigon. Să adăugăm că, parcă pentru a sublinia încă o dată cît de absurde sînt speranţele interventioniştilor străini în Indochina, forţele rezistenţei populare cambodgiene au dezlănţuit o ofensivă, în vreme ce promisiunea preşedintelui Nixon cu privire la retragerea forţelor terestre americane angajate în Cambodgia devine, la 30 iunie, scadentă.

La 1 iunie „Soiuz-9" se plasa pe o orbită circumterestră pentru a nu se înapoia pe pămînt înainte de 18 zile, mai precis 424 de ore de zbor cosmic. Record mondial de durată, îndeplinire exemplară a tuturor sarcinilor ştiinţifice încredinţate lui Andrian Nikolaev (veteranul cosmonaut nr. 3 al lumii, soţul Valentinei Tereşkova), şi lui Vitali Sevastianov, pas serios înainte în programul de pregătire a echipajelor destinate, în viitorul tot mai apropiat, să lucreze în laboratoarele orbitale. Noi ştim acum că, de pe îndepărtata lor traiectorie, cei doi cosmonauţi au observat calote solemne de gheţari şi petele galbene ale deşerturilor, şi prima spirală a vîrtejurilor de taifun şi activitatea unor vulcani, şi alte gigantice însemne naturale ale planetei noastre, ştim... dar ne place să credem că doi pămînteni n-ar fi putut să nu vadă, de acolo, de pe orbită, în nopţile din iunie '70, milioanele de licăriri spectrale ale aparatelor T.V., micile ecrane luminate de pe o sferă numită Terra, aţintite cu fascinaţie asupra unei alte sfere, numită minge de fotbal. „S-a dormit mai puţin pe Pămînt în acest iunie, cel puţin 800 000 000 de telespectatori au la pasiv un număr de nopţi albe, variabil în funcţie de fuse orare şi de importanţa meciurilor, şi e cazul să ne întrebăm dacă, văzuţi de la o distanţă cosmică, pămîntenii contaminaţi cum am fost de unul şi acelaşi morb, păream mai curind nişte copii decît nişte halucinaţi, sau invers. Ce are a face, omul poate renunţa la somn întîi ca să apere diguri, iar apoi şi ca să urmărească rostogolirea unei mingi lovită de picioarele regelui Pele şi a prinţilor Charlton, Seeler, Jairzinho, Müller, Riva şi a altor membri ai acestei familii princiare unde avem şi noi, în sfîrşit, cîţiva D... de înnobilat simbolic.

ŞTEFAN IUREŞ

● NICOLAE POPA, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Socialiste România în Republica Populară Democrată Coreeană, a fost primit într-o vizită de rămas bun de către Ţoi En Ghen, preşedintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democrate Coreene. Cu acest prilej a avut loc o convorbire cordială.

● JOHN McEVEN, vicepremier şi ministrul comerţului şi al industriei al Australiei, care se află în vizită în U.R.S.S., a avut luni convorbiri cu Dimitri Poleanski, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi cu Mihail Kuzmin, prim-locţiitor al ministrului comerţului exterior, în legătură cu relaţiile sovieto-australiene, anunţă agenţia T.A.S.S.

Relaţiile comerciale sovieto-australiene sînt reglementate prin acordul încheiat între cele două ţări în octombrie 1965.

„PLOAIA ŞI FOCUL"

Veşnicul joc al naturii „ploaia şi focul" este supus voinţei omului. Într-un interviu acordat ziarului „Pravda", omul de ştiinţă sovietic prof. N.S. Siskin, de la observatorul principal de geofizică „Voiekov" din Leningrad, arăta că anul trecut, pentru prima oară în seculara luptă a omului împotriva incendiilor din marile masive păduroase, au fost stinse incendii pe 100 000 ha din taigaua siberiană. Mijlocul folosit a fost... ploaia. În norii strînşi se trimite un pirocartuş cu iodură de plumb sau de argint care, arzînd, se transformă în vapori, dînd apoi naştere unor cristale extrem de mici (dintr-un gram de iodură de plumb se formează circa un trilion de cristale). Pe acestea se condensează apa, formîndu-se mici granule de gheaţă care cresc rapid, făcîndu-şi loc prin stratul de nori spre pămînt. Cînd ajung în stratul cald al norului, cristalele se topesc şi cad sub formă de ploaie.

Răspunzînd unei întrebări privind un fenomen nu mai puţin pustiitor decît focul, anume ploile torenţiale, omul de ştiinţă a precizat: „preîntîmpinarea ploilor torenţiale este posibilă în mod practic". „Precipitaţiile puternice, a arătat el, cad din concentrări atmosferice ce se întind de obicei pe suprafeţe reduse, care pot fi supuse observaţiilor. În caz de nevoie, asupra lor se poate acţiona cu ajutorul aviaţiei, cu rachete sau proiectile. În urma ploii provocate astfel pe cale artificială, slăbesc curenţii atmosferici ascensionali care contribuie la creşterea norului".

---

de peste hotare

„Capitala României i-a întîmpinat cu căldură pe şahinşah şi împărăteasă"

AMPLE RELATĂRI ALE PRESEI IRANIENE

TEHERAN 29 (Corespondentul Agerpres, Nicolae Popovici, transmite): Ziarele iraniene continuă să publice ample relatări despre vizita în ţara noastră a şahinşahului Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, şi a împărătesei Farah.

Spaţii largi sînt consacrate de presă evoluţiei relaţiilor româno-iraniene, colaborării bilaterale fructuoase şi articolelor despre România. Anunţînd începerea convorbirilor oficiale între preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu, şi şahinşahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, ziarul „Etelaat" relevă atmosfera cordială şi de înţelegere reciprocă în care acestea se desfăşoară, apreciind că ele vor duce neîndoios la dezvoltarea colaborării şi întărirea prieteniei româno-iraniene.

La rîndul său, cotidianul „Kayhan International" scrie că „Iranul şi România au acelaşi limbaj şi acţionează în acelaşi mod pentru rezolvarea multor chestiuni de interes comun", avînd preocupări identice sau asemănătoare în ceea ce priveşte statornicirea unui climat de pace şi colaborare internaţională şi rezolvarea pe cale paşnică a conflictelor. „Convorbirile de la Bucureşti — subliniază ziarul „Kayhan" — au debutat sub auspiciile declaraţiilor făcute în ajun de şefii celor două state prietene, declaraţii ce au evidenţiat dorinţa comună de coexistenţă paşnică, pace şi securitate mondială, pe baza respectării reciproce a independenţei şi suveranităţii naţionale. Cotidianul „Peygham Emruz" publică un articol intitulat „Capitala României i-a întîmpinat cu căldură pe şahinşah şi împărăteasă", în care îşi informează cititorii despre atmosfera prietenească care a domnit la sosirea distinşilor oaspeţi iranieni în România.

Publicaţia „Eracee", care apare la Tabriz, a consacrat un amplu documentar României, iar revista „Ranghin Kaman" şi-a intitulat grupajul de materiale despre ţara noastră „Faceţi cunoştinţă cu România", publicînd, de asemenea, portretul şi date biografice ale preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu.

Stare de încordare în Chile

Situaţia în Chile a marcat o nouă încordare după instituirea stării de urgenţă de către preşedintele Frei, într-o încercare de a face faţă valului de manifestaţii şi violenţe care au afectat ţara. Se relatează că forţele armate şi poliţia se află în stare de alarmă. Duminică, forţele poliţieneşti au intervenit împotriva unor manifestanţi din Santiago de Chile, arestînd patru persoane.

După cum transmite agenţia A.P., actualul val de violenţe coincide cu începerea campaniei electorale în vederea alegerilor prezidenţiale din luna septembrie. Agenţia califica campania electorală ca „una dintre cele mai violente din istoria statului".

Preşedintele S.U.A. a primit pe ministrul de externe al României

WASHINGTON 29. — Corespondentul Agerpres, Constantin Alexandroaie transmite: Preşedintele S.U.A., Richard Nixon, l-a primit luni la reşedinţa sa din San Clemente pe ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu.

În cadrul întrevederii au fost abordate probleme ale relaţiilor româno-americane, precum şi probleme internaţionale de interes comun.

Au participat dr. H. Kissinger, consilier al preşedintelui S.U.A., şi ambasadorul României în S.U.A., Corneliu Bogdan.

În după-amiaza aceleiaşi zile, Corneliu Mănescu a părăsit S.U.A., plecînd pe calea aerului spre ţară.

SAN FRANCISCO 29. — Corespondentul Agerpres, Constantin Alexandroaie, transmite: Ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, aflat la San Francisco cu prilejul festivităţilor consacrate împlinirii unui sfert de veac de la semnarea Cartei O.N.U., a avut duminică o întrevedere cu secretarul de stat al S.U.A., William Rogers.

În cadrul acestei întrevederi, cei doi miniştri de externe au abordat o serie de probleme bilaterale şi internaţionale de interes comun.

Au participat ambasadorul Republicii Socialiste România în S.U.A., Corneliu Bogdan, şi M. J. Hillenbrand, asistent al secretarului de stat pentru probleme europene.

După întrevedere, secretarul de stat al S.U.A., William Rogers, a făcut ziariştilor o declaraţie în care a precizat că întîlnirea cu ministrul de externe român a fost „foarte interesantă" şi s-a referit pe scurt la temele abordate.

Convorbirile lui Al. Boabă la Sofia

Ministrul industriei chimice al Republicii Socialiste România, Alexandru Boabă, care, la invitaţia ministrului chimiei şi metalurgiei din R.P. Bulgaria, Gheorghi Pavlov, face o vizită la Sofia, a avut luni convorbiri cu colegul său bulgar privind colaborarea directă dintre cele două ministere.

În cursul aceleiaşi zile, Alexandru Boabă a fost primit pe Pencio Kubadinski, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R.P. Bulgaria. La convorbirea, care s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă, tovărăşească, au asistat Gheorghi Pavlov, precum şi Nicolae Blejan, ambasadorul ţării noastre la Sofia.

Programul vizitei ministrului român în Bulgaria prevede, de asemenea, vizitarea unor unităţi ale industriei chimice din Sofia şi alte oraşe.

pe scurt

● PRIMUL ministru al Greciei, Gheorghios Papadopoulos, a efectuat luni o remaniere ministerială. Angelos Tsoukalas a fost numit ministru al Justiţiei, Pavlos Manolopoulos a devenit ministru al Muncii. Au avut loc, de asemenea, schimbări şi în conducerea altor ministere.

Observatorii de presă remarcă faptul că Tsoukalas, care a fost primar al Atenei în perioada 1954—1960, era considerat ca un susţinător al lui Gheorghios Papandreu, Liderul Uniunii de centru.

PRIMARUL WASHINGTONULUI PRIMIT DE A. KOSIGHIN

● ALEXEI Kosîghin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., l-a primit luni pe primarul oraşului Washington, Walter Washington, aflat în vizită în U.R.S.S. Cu acest prilej a avut loc o convorbire prietenească, menţionează agenţia T.A.S.S.

Alegerile din Cipru

● COMUNITĂŢILE cipriote — greacă şi turcă — vor participa la 5 iulie, la alegeri generale separate pentru desemnarea noilor membri în Camera Reprezentanţilor. Sînt primele alegeri, organizate în Cipru, de la obţinerea independenţei acestui stat, cu zece ani în urmă.

Din decembrie 1963, cînd au izbucnit conflictele interne, reprezentanţii comunităţii turce n-au mai participat la activităţile legislative.

● LA ADEN s-a anunţat că preşedintele Consiliului Prezidenţial al Republicii Populare a Yemenului de Sud, Salem Ali Rabya, va face o vizită oficială la Damasc, la 1 iulie. Cu această ocazie, el va avea convorbiri cu oficialităţile Siriei în legătură cu dezvoltarea relaţiilor dintre cele două ţări.

● JEAN JACQUES SERVAN SCHREIBER a fost ales duminică, la cel de-al doilea tur de scrutin, deputat de Nancy în Adunarea Naţională Franceză. După ce la primul tur de scrutin Schreiber a obţinut cel mai mare număr de sufragii, fără să atingă majoritatea necesară pentru a fi ales, duminică el a realizat procentajul de 55 la sută din totalul voturilor, eliminînd alţi doi candidaţi. După cum se ştie, Schreiber a demisionat săptămîna trecută din funcţia de secretar general al Partidului radical-socialist, declarînd că intenţionează să se consacre problemelor economice regionale. În campania sa electorală, noul deputat a fost susţinut de majoritatea Consiliului municipal din Nancy.

Aderarea Angliei la Piaţa comună

● „CONSIDER că negocierile privind aderarea Marii Britanii la Piaţa comună — care vor fi deosebit de dificile — vor dura un an, sau, cel mult, 18 luni", a apreciat Walter Scheel, ministrul de externe al R.F. a Germaniei, într-un interviu acordat duminică seara postului de radio „Baden-Baden".

Scheel, care a fost solicitat să-şi expună părerea asupra viitoarei întîlniri de la Luxemburg dintre „cei şase" şi cele patru ţări candidate la Piaţa comună (Marea Britanie, Irlanda, Danemarca şi Norvegia), a apreciat că intervalul de 2 sau 3 ani preconizat, în general, pentru durata acestor tratative ar fi prea lung.

● LUNI după-amiază s-a deschis la Bruxelles, sub preşedinţia ministrului de externe al Belgiei, Pierre Harmel, reuniunea miniştrilor de externe ai ţărilor membre ale Pieţei comune. La această reuniune preliminară deschiderii oficiale la 30 iunie a negocierilor cu reprezentanţii Marii Britanii, Danemarcei, Irlandei şi Norvegiei, care au cerut aderarea la C.E.E., va fi discutată procedura desfăşurării convorbirilor cu reprezentanţii celor patru ţări, precum şi relaţiile Pieţei comune cu Austria.

„ARTA ÎN SLUJBA PĂCII"

● ÎN cadrul manifestărilor prilejuite de cea de-a 25-a aniversare a semnării Cartei Naţiunilor Unite, relatează corespondentul nostru Maria Liman, la Petit Palais din Geneva s-a deschis o expoziţie retrospectivă intitulată „Arta în slujba păcii". Sînt expuse aproape 350 de lucrări ale unui mare număr de artişti plastici, printre care Bonnard, Buffet, Chagalle, Fugita, Hodler, Leger, Pissaro, Van Dongen etc.

DECENIUL DEZVOLTĂRII — UN SEMI-EŞEC?

Participanţii la cel de-al doilea Congres al Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru alimentaţie şi agricultură (F.A.O.), care are loc în prezent la Haga, apreciază că primul deceniu al dezvoltării a constituit un semi-eşec, relevă agenţia France Presse. Dacă în 1963 în ţările în curs de dezvoltare s-a înregistrat un ritm mediu de creştere de 5 la sută, în anul 1969 acest ritm a fost de numai 4,5 la sută. Or, obiectivul primului deceniu al dezvoltării a fost realizarea unui ritm anual de creştere mult mai mare, în aşa fel încît să se obţină media de creştere pe ultimii 20 de ani.

Printre factorii care au contribuit la această situaţie se numără, după părerea specialiştilor: scăderea ajutoarelor acordate ţărilor în curs de dezvoltare (în 1969, ele reprezentau 0,7 la sută din produsul naţional al ţărilor dezvoltate, faţă de 0,9 la sută în 1960), precum şi un efort insuficient al ţărilor direct interesate, care au făcut cheltuieli mai mari în alte scopuri etc.

WILSON REALES LIDER AL OPOZIŢIEI LABURISTE

Fostul premier al Marii Britanii, Harold Wilson, a fost reales luni lider al opoziţiei laburiste din Camera Comunelor şi preşedinte al Partidului laburist.

Săptămîna viitoare va avea loc o nouă reuniune laburistă pentru desemnarea titularilor a două principale posturi în aparatul administrativ laburist, cel de lider adjunct al partidului şi cel de „Chief Whip" (persoană însărcinată cu organizarea votului deputaţilor laburişti în Camera Comunelor). În ce priveşte „cabinetul de rezervă", format de obicei de partidul de opoziţie, s-a anunţat că el va fi alcătuit din 12 membri, iar lista definitivă va fi publicată la 16 iulie.

Cu ocazia reuniunii laburiste de luni, Harold Wilson a anunţat deschiderea unei anchete amănunţite asupra principalelor argumente ce i-au fost prezentate pentru devansarea datei alegerilor generale şi fixarea lor la 18 iunie. Wilson a declarat apoi că „laburiştii trebuie să-şi refacă forţele şi să se pregătească pentru a relua puterea" şi a cerut să se pună capăt „tendinţelor divergente din cadrul partidului".

Preocupări actuale la Kinshasa

Epoca lui „Union Miniere" a rămas doar printre tristele aduceri aminte. Congo (Kinshasa) a încetat de a mai fi o rezervaţie economică a faimoasei societăţi. Acest stat african cu bogăţii fabuloase dar care fusese captiv al sărăciei şi înapoierii, realizează în prezent o remarcabilă dezvoltare pe plan economic şi vădeşte o stabilitate pe care, deseori, observatorii politici o subliniază. La Kinshasa s-a înţeles că independenţa nu poate fi reală şi efectivă decît în condiţiile în care dominaţia străină este eliminată şi din economie. Naţionalizarea unor întreprinderi ale industriei extractive a creat premise favorabile în această direcţie. Zăcămintele cuprifere ale ţării au fost încredinţate spre exploatare companiei naţionale „Gecomin". Proiectele acestei companii prevăd ca în 1974 extracţia de cupru să atingă 460 000 tone faţă de 360 000 tone în 1969 (care, cum sublinia JEUNE AFRIQUE, reprezintă, dealtfel, o cifră neatinsă încă pînă în prezent. Explorări geologice au scos la iveală numai la Musshi un zăcămînt de cupru apreciat la 30 000 000 tone. „Gecomin" are proiecte şi în ceea ce priveşte prospectarea şi extracţia ţiţeiului ca şi în domeniul prelucrării cobaltului. Resursele congoleze — de la aur (produs de minele din Kilo-Moto) la diamante (14 000 000 de carate obţinute la Mbuji-Mayi) — îngăduie un efort multilateral de diversificare economică. Sînt în curs de desfăşurare lucrările la marea hidrocentrală de la Inga pe fluviul Congo care va alimenta un combinat siderurgic proiectat să intre în producţie în 1972. Proiectele acestea se bazează pe creşterile constante înregistrate de economia congoleză în anii din urmă, marcaţi printr-o redresare evidentă. Faptul că 40 de obiective economice (printre care întreprinderi chimice, de prelucrare a lemnului, fosfaţilor etc.) se găsesc în stadii diferite de realizare indică amploarea investiţiilor şi dimensiunilor programelor de industrializare elaborate la Kinshasa. Zairul congolez — arată AFRIQUE NOUVELLE — a devenit o monedă forte. Rezervele în devize ale ţării au crescut, ceea ce a facilitat expansiunea producţiei.

În directă legătură cu progresul economic se afla şi avîntul învăţămîntului de toate gradele, sursa de cadre necesare tuturor domeniilor. În deceniile dominaţiei coloniale doar... 80 de tineri congolezi au reuşit să dobîndească diplome universitare. În prezent, numărul elevilor şi studenţilor depăşeşte 1 800 000. Numai la Universitatea Lovanium din Kinshasa şi la cele de la Lubumbashi şi Kisangani mii de studenţi se pregătesc pentru a fi folositori ţării lor. Alocaţii reprezentînd aproape 30 la sută din bugetul statului sînt destinate şcolii. „Instruirea tineretului constituie unul din principalele capitole ale politicii guvernului congolez" — declara recent ministrul culturii şi artelor. Mii de kilometri ne despart de Kinshasa, dar paşii înainte ai poporului congolez ne bucură sincer. Deşi această încercată ţară mai are de înlăturat destule dificultăţi provenite din moştenirea trecutului, Republica Democratică Congo înfăţişează, la aniversarea ei, un bilanţ pozitiv, chezăşia progreselor viitoare.

Imagine din Kinshasa

M. R.

Evoluţia situaţiei din Irlanda de nord

CIOCNIRILE AU ATINS UN NIVEL FĂRĂ PRECEDENT

După două zile de lupte şi ciocniri grave între demonstranţi pe de o parte şi unităţile de poliţie şi forţele armate pe de altă parte, în Irlanda de nord s-a creat o situaţie explozivă, cele mai afectate fiind oraşele Belfast şi Londonderry.

Tulburările au început de sîmbătă, ca o reacţie directă la un marş demonstrativ al grupării extremiste a protestanţilor „Loja de Orange" — şi în urma arestării deputatei Bernadette Devlin, unul dintre conducătorii mişcării catolice pentru drepturi civile. După cum se ştie, deputatei i s-a refuzat dreptul la apel în faţa Camerei Lorzilor, împotriva condamnării ei la şase luni închisoare pentru participare la o demonstraţie organizată în cursul anului trecut, De data asta, ciocnirile au fost de o violenţă fără precedent şi s-au soldat pînă în prezent cu şase morţi şi peste 330 răniţi, dintre care unii în stare gravă. Intervenţia unităţilor militare a îndîrjit şi mai mult cele două fracţiuni religioase.

ACŢIUNI ALE REZISTENŢEI POPULARE CAMBODGIENE

Ştirile transmise de agenţiile de presă informează că forţele de rezistenţă populară din Cambodgia continuă atacurile şi acţiunile ofensive asupra poziţiilor deţinute de trupele regimului generalului Lon Nol şi de cele saigoneze.

Luni dimineaţa, detaşamente ale forţelor patriotice au atacat din nou complexul Long Vek, cel mai mare depozit de muniţie al administraţiei de la Pnom Penh. După un susţinut tir de mortiere forţele patriotice au pătruns în dispozitivul de apărare al depozitului, angajînd lupte violente cu inamicul. Un comunicat difuzat la Pnom Penh relatează că sînt în curs lupte la nord-est de Pnom Penh în regiunea oraşului Siem Reap, şi la Kompong Cham. În ultimele 24 de ore, relatează agenţia France Presse, s-au desfăşurat lupte violente pe axa Prey Veng — Kompong Cham şi pe şoseaua naţională nr. 3 unde trupele saigoneze, care au intervenit în Cambodgia, încearcă să forţeze recucerirea tronsoanelor acestei căi de comunicaţii controlate de forţele patriotice.

● GENERALUL George Casey, comandantul primei divizii americane aeropurtate, a anunţat că luni la orele 10 GMT toate forţele S.U.A. angajate în intervenţia din Cambodgia au fost retrase din această ţară.

Retragerea trupelor nu înseamnă însă, încetarea intervenţiei militare directe a S.U.A. în Cambodgia.

Aviaţia americană va continua să bombardeze şi după data de 30 iunie teritoriul cambodgian.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti Piaţa „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"